

Fredag den 1. april 2011 (D)

1

75. møde

Fredag den 1. april 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Tilladelser til offentlig servicetrafik og krav til beklædning af førere af taxier).
Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.03.2011).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af regionerne.
Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 09.02.2011).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af konsekvenserne af nedlæggelse af regionerne.
Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 04.03.2011).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Mødet er åbnet.

Der er i dag følgende anmeldelser:

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 107 (Forslag til folketingsbeslutning om ventetidsgaranti for børn, der er visiteret til at få en insulinpumpe).

Benny Engelbrecht (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 108 (Forslag til folketingsbeslutning om en ny ansvarsfordeling for håndtering af elskrot).

Mette Gjerskov (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 109 (Forslag til folketingsbeslutning om nationalparker på havet) og

Beslutningsforslag nr. B 110 (Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en naturøkonomisk kommission).

Thomas Jensen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 111 (Forslag til folketingsbeslutning om afbureaukratisering og forenkling af ansøgning om boligstøtte),

Beslutningsforslag nr. B 114 (Forslag til folketingsbeslutning om forrentning af lejers indbetalinger til depositum, forudbetalt leje og udvendig og indvendig vedligeholdelse) og

Beslutningsforslag nr. B 115 (Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af lejeres tryghed og retsstilling ved fraflytning af private udlejningsboliger).

Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 112 (Forslag til folketingsbeslutning om at gøre sproget på offentlige hjemmesider og i offentlige breve, vejledninger, formularer og lign. mere forståeligt for borgerne).

Rasmus Prehn (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 113 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en pulje til genoprettelse af nedlagte valgsteder).

Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 116 (Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et frihedsråd til fremme af frihedsrettigheder).

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 117 (Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre tilbuddene på landets voldtægtscentre).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 118 (Forslag til folketingsbeslutning om udbygning og opgradering af jernbanen Odense-Svendborg) og

Beslutningsforslag nr. B 119 (Forslag til folketingsbeslutning om omstrukturering af ordningen om rejsetidskompensation gældende for jernbanerejser).

Bjarne Laustsen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 120 (Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af yderligere studiepladser på maskinmesteruddannelsen).

Eigil Andersen (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 121 (Forslag til folketingsbeslutning om fritagelse for modregning i kontanthjælp af erstatning for kritisk sygdom).

Kim Mortensen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 122 (Forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for øget olieindvinding til finansiering af velfærd og overgangen til vedvarende energi).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 33 (Hvad er regeringens strategi for udviklingen af den danske selskabsskat, og hvorledes påtænker regeringen fremover at tiltrække og fastholde virksomheder, i takt med at andre EU-lande sænker deres selskabsskat?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Europarådet har afgivet:

Beretning om Danmarks tilslutning til konkurrenceevnepagten. (Beretning nr. 5).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Tilladelser til offentlig servicetrafik og krav til beklædning af førere af taxier).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.03.2011).

Kl. 10:01

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Hos Venstre anerkender vi taxiens store betydning for samfundet. Taxien er et individuelt og fleksibelt transportmiddel, der er et vigtigt supplement til den kollektive trafik. Ikke kun erhvervslivet har behov for en god taxidækning, også private borgere, der f.eks. skal hjem fra en glad aften hos vennerne, har brug for at kunne ringe efter en vogn. Derfor har vi brug for en god taxidækning landet over, i byen som på landet.

Desværre har vi i de seneste år oplevet en snigende taxidød, ikke mindst i de tyndere befolkede egne af landet. Mange steder på landet er det blevet svært at få fat i en taxa, når man skal hjem fredag eller lørdag nat. Det er et problem, for det gør det ikke just mere attraktivt at bo på landet. Dertil kommer, at ifølge politiet øger mangelen på taxier også risikoen for spirituskørsel og vold i nattelivet. Derfor er der behov for øget politisk fokus på at forebygge taxidøden, både her på Christiansborg og så sandelig også ude i kommunerne.

Jævnfør taxiloven har den enkelte kommune en meget stor rolle at spille for at sikre en ordentlig taxidækning, og inden for den nuværende lovgivning kan kommunalbestyrelserne faktisk trække på en række instrumenter til sikring af taxier i landområderne, eksempelvis kan man vælge at fastsætte takster, som via en garantipulje

sikrer en god betaling for landture. Det er den såkaldte Aalborgmodel.

Desuden kan kommunen lægge en strategi for udbud af den offentlige servicekørsel, så der udbydes i mindre pakker. Dermed får også den lille landtaxivognmand mulighed for at byde og sikre sig et levebrød i løbet af ugen, så han også har mulighed for at køre taxi fredag og lørdag nat.

Der er også grund til at glæde sig over, at teletaxier vinder frem som et godt, fleksibelt og miljøvenligt alternativ til kørsel med store, tomme busser på ydertidspunkter. Teletaxier er en god løsning for borgerne, og teletaxierne er også med til at styrke de lokale taxivognmænd.

De såkaldte EP-tilladelser, erhvervsmæssig personbefordring, jævnfør busloven har bredt sig med stor hast. Tilladelse udstedes for nuværende centralt i Trafikstyrelsen efter ansøgning og i stigende tal. De mange nye EP-tilladelser har i høj grad bidraget til taxidøden. Det er en høj pris at betale, for at kommuner og regioner måske får kørt deres offentlige servicekørsel af patienter, elever og handicappede en smule billigere.

Med dette lovforslag sidestilles taxier og tilladelser til offentlig servicetrafik, altså det, der svarer til de nuværende EP-tilladelser, lige såvel med hensyn til energikrav til køretøjerne som uddannelseskrav til chaufførerne, altså en mere fair konkurrencesituation for taxierne. Desuden lægges der op til en lokal behovsvurdering med hensyn til bevillinger, så det bliver et lokalpolitisk ansvar at sikre en god balance imellem taxibevillinger på den ene side og bevillinger til offentlig servicekørsel på den anden side. Det er et godt tiltag, der vil styrke det lokale politiske fokus og lokale ansvar for taxiernes rammevilkår.

Jeg må dog sige, at Venstre fortsat er bekymret for, om dette tiltag er tilstrækkeligt. Måske er der behov for mere, der kan hindre den nuværende udhuling af eksistensgrundlaget for taxier på landet. Derfor ser vi frem til at kigge nærmere på sagen i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag. Vi må og skal have standset taxidøden.

Afslutningsvis vil jeg hilse det velkommen, at der med det lovforslag indføres profilbeklædning. Langt de fleste taxichauffører har allerede en pæn påklædning, der viser, at de er taxichauffører. Det hører sig også til sådan en udadvendt funktion, men der findes også chauffører, som kører rundt i en påklædning, der ikke hører hjemme i en taxa, og hvor det er svært at se, at der overhovedet er tale om taxichauffører. Det skal naturligvis være sådan, at kunden med det samme kan se, at her er en veluddannet og serviceminded chauffør, ikke mindst i en tid, hvor der desværre meldes om flere og flere sorte og uautoriserede taxier i nattelivet i de større byer, og derfor ser vi frem til, at vi nu får de sidste taxier med på vognen, så alle ægte taxichauffører har en klar og professionel profil over for kunderne, hvad enten det er borgere her i landet eller besøgende turister.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 10:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Benny Engelhardt.

Kl. 10:06

Benny Engelbrecht (S):

Det er i orden, hr. formand. Det er jo trods alt den 1. april i dag, så man kan godt tillades lidt spas i denne tid; det skal man have lov til.

Jeg er først og fremmest glad for, at hr. Kristian Pihl Lorentzen siger, at dette ikke nødvendigvis er nok. Jeg er parat til at slette udtrykket nødvendigvis. Vi er faktisk meget klar over, at dette ikke er nok, men vi er meget tilfredse med at høre, at man i Venstre faktisk er parat til at gå noget længere i forhold til at få præciseret, hvad det

er for nogle krav, så vi skaber nogle fair og lige vilkår mellem taxaer og EP-tilladelser.

Kl. 10:10

Men der er dog et nedslagspunkt, som jeg godt lige vil dykke ned i, og netop fordi det er den 1. april, måtte jeg ærlig talt også knibe mig lidt i armen, da jeg kunne konstatere, at det jo faktisk er sådan, at dette lovforslag bemyndiger selveste transportministeren til at skulle udarbejde regler for, præcis hvordan påklædningen for de enkelte chauffører skal være. Det virker jo som en noget centralistisk tilgang til det, især da hr. Kristian Pihl Lorentzen selv slår på, at de lokale forhold skal være gældende.

Siden hvornår er det blevet Venstrepolitik sådan centralt fra Christiansborg at skulle bestemme, hvordan de enkelte personer i trafikken skal gå klædt?

Kl. 10:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:08

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Der tror jeg nu, at hr. Benny Engelbrecht laver en overfortolkning af det, der står i lovforslaget. Det er jo ikke sådan, at transportministeren vil ind og fastsætte præcise og detaljerede regler for, at man nu skal have hvid skjorte og blå slips på osv. Det, der bare fastsættes her, er, at med hensyn til de taxaer, vi har i Danmark, og som er led i en autoriseret ordning, skal man altså kunne se, at der er tale om en taxa. Og der må vi indrømme, at når man lander i lufthavnen i København, kan man i en del af de taxaer, der holder derude, overhovedet ikke se, at det er en taxachauffør. Der er jo heller ikke noget unormalt i, at sygeplejersker har profilbeklædning. De fleste accepterer, at en sygeplejerske går rundt i en hvid kittel osv. Så det er der jo ikke noget unormalt i, og jeg synes, det er godt, at man fremover kan se, at der er tale om en taxachauffør. Så tror jeg, at ministeren vil overlade det tryk til den enkelte taxavirksomhed, hvilken profilbeklædning det så er; bare man kan se, at der er tale om en taxachauffør.

Jeg synes, det er tankevækkende, at de mange sorte taxaer, der efterhånden standser på gaden her udenfor, når man kommer ud om aftenen, og hvor man oplever at blive tilbudt at blive kørt hjem for 100 kr., også er værd at dæmme op for, og det vil profilbeklædningen være med til.

Kl. 10:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:09

Benny Engelbrecht (S):

Åh jo, men det ville jo dog så være tilstrækkeligt bare at præcisere i lovgivningen, at en taxachauffør skal være let genkendelig i sin påklædning, og så i øvrigt overlade det til selskaberne selv. Hvis der så derudover er en udfordring i forhold til det her, så har vi jo også en lokalpolitisk forankring i form af de lokale taxinævn. Der er vel ikke grund til, at transportministeren ligefrem skal ind over det her, bl.a. også fordi jeg da nemt kan forestille mig en situation, hvor det jo så er transportministeren, der bliver den øverste myndighed i den her sammenhæng, og så kommer der nok med tiden adskillige § 20-spørgsmål om, hvorvidt slipset nu skal være blå eller hvidt, og det er da unødvendigt. Altså, vi skal vel ikke til at citere Mao Zedong »de elsker uniformer, ikke silkestoffer«. Det er vel ikke det, der skal til for at kunne skabe en forbedring for taxaerhvervet.

Kl. 10:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Først og fremmest virker det ikke kun at have en løs bemærkning i lovbemærkningerne om det her. For at det skal virke, er vi nødt til at have fastsat nogle regler for det, og det skal jo ikke være transportministeren, der fastsætter detaljerede regler for det her; det er jo netop det, der er pointen. Man kan sagtens lave det rundtomkring i landet, og man vil formentlig få forskellige profiler – bare det er en profil, der lader borgerne forstå, at her er der altså en taxa, der er autoriseret. Det synes vi er rigtig fornuftigt, og det er nødvendigt.

Vi har en tæt dialog med taxabranchen, vil jeg godt sige her, og det er jo taxabranchen selv, der melder ud, at de ikke kan gøre op med de få brodne kar, der er tilbage. Det er jo således, at store dele – måske 90 pct. – af taxabranchen har en pæn profilbeklædning. Ikke mindstovre i Jylland, hvor jeg selv kommer fra, har jeg aldrig oplevet en taxa, hvor en chauffør ikke er i en pæn hvid skjorte og man kan se, det er en taxa. Men der er altså nogle få tilbage, og dem skal vi have med, og det er af hensyn til borgerne og af hensyn til de turister, der besøger Danmark.

Kl. 10:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:11

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg bemærkede, at hr. Kristian Pihl Lorentzen i sin tale var bekymret for, om det her lovforslag gik langt nok. Hr. Kristian Pihl Lorentzen nævnte også noget om, at det her var mere fair osv.

Det, jeg godt lige vil have slået fast, er: Mener hr. Kristian Pihl Lorentzen, at det hjælper taxaerne, at man nu omdøber betegnelsen EP-tilladelse og kalder det noget andet, nemlig tilladelse til offentlig servicetrafik? Det ændrer jo altså ikke ret meget ifølge min optik, men det kan være, der er noget, jeg ikke har læst.

Kl. 10:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:12

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nej, det, man skal hæfte sig ved, er jo de virkemidler, jeg pegede på. Det ene virkemiddel er, at vi får ligestillet taxivogne med EP-vogne med hensyn til krav til energieffektivitet, chaufførernes uddannelse osv. Den ligestilling er der jo ikke i dag, og det er med til at undergrave taxaområdet. Og det kommer nu på plads.

Det andet virkemiddel er jo, at man med den her lov får stadfæstet det lokale ansvar for, at der er en taxadækning på landet, og det gør man jo ved, at når kommunalbestyrelsen med den ene hånd giver en taxabevilling, skal de også forholde sig til antallet af EP-bevillinger eller OST-bevillinger, som de fremover kan kaldes: offentlig servicetrafik, OST. Hvor mange skal man have af dem? Og så bliver man jo nødt til at tage stilling til lokalt: O.k., hvis vi vil have mange OST-bevillinger for måske at få vores kørsel en lille smule billigere, jamen så går det ud over vores taxadækning på landet. Og så kan man få en dialog med sine borgere på landet om den sag. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får fremhævet det lokalpolitiske ansvar i den her sag.

Jeg tror også, det er vigtigt, at vi får peget på, at der rent faktisk er en række virkemidler, man kan gribe til i dag, og der har jeg selv konstateret, at der nogle steder ikke er tilstrækkeligt kendskab til, at man rent faktisk med den nuværende lovgivning kan skrue på en hel del knapper for at styrke landtaxierne.

Kl. 10:13

Kl. 10:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 10:13

Kim Christiansen (DF):

Det leder mig så hen til det næste spørgsmål, nemlig det her med at tildele kommunerne den kompetence at udstede de her OST-bevillinger. Mener hr. Kristian Pihl Lorentzen i ramme alvor, at kommunerne fuldstændig neutralt vil kunne se på den her problematik og varetage taxachaufførernes og taxaerhvervets interesser og bevare taxaerne i udkantsområderne? Eller tror hr. Kristian Pihl Lorentzen, at kommunerne måske kunne forledes til at kassetænke en lille smule og dermed udstede de her OST-bevillinger, som jo alt andet lige er billigere i drift? Der er ikke de samme krav til kamera i vognene, der er ikke de samme krav til taxameter osv. osv., og derudover er bilerne også billigere at anskaffe.

Så tror hr. Kristian Pihl Lorentzen virkelig, at kommunerne helt kan fritages for den mistanke, at de også vil tænke lidt i penge?

Kl. 10:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:14

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det vil jeg da sådan set håbe de gør, for det er der jo brug for. Men jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at en kommunalbestyrelse vil sige, at de er fuldstændig ligeglade med, om der kan komme en taxa ud til deres landsbyer. Det overlever sådan en kommunalbestyrelse næppe i det lange løb. Så selvfølgelig vil det her være med til at øge ansvaret.

Men som jeg sagde i min ordførertale, er vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen klar til at kigge på, om der er brug for yderligere virkemidler, for der kan selvfølgelig være en problematik i det. Når den enkelte kommune inden for et regionsområde tildeler EP-tilladelser, hvordan fungerer det så i forhold til nabokommunen og de taxaer, der kører der osv.? Der er noget, vi må have kigget lidt nærmere på, og det opfordrer Venstre til at vi gør i forbindelse med udvalgsbehandlingen i et samarbejde mellem partierne – og så selvfølgelig transportministeren.

Kl. 10:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Bastrup har bedt om en kort bemærkning.

Det kan godt være, der lige er lidt tekniske problemer, fordi trykemekanismen ikke virkede. Kan vi få en mikrofon til fru Anne Bastrup? (*Kristian Pihl Lorentzen* (V): Det er den 1. april).

Vi arbejder på sagen.

Kl. 10:15

Anne Bastrup (SF):

Det lykkedes faktisk hr. Kristian Pihl Lorentzen at sætte sig mellem to stole: Den afsluttende replik var, at Venstre støtter lovforslaget; indledningen var, at man må se på, om det overhovedet duer.

Vi har jo været rundt i mange forskellige sammenhænge og diskutere med taxavognmænd og taxachauffører, og vi har hørt nogle horrible eksempler på, hvad der foregår. Derfor vil jeg høre, om hr. Kristian Pihl Lorentzen er indstillet på, at vi i stedet for siger: Vi kaster det her til hjørnespark og siger, at vi vil have en persontransportlov. Det ville måske være en vej ud af problemet.

Kl. 10:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nej, men jeg tror, der er brug for at handle hurtigt her. Det er rigtigt, at vi har haft nogle gode møder med taxivognmændene rundt omkring. Der er brug for at handle hurtigt, og derfor synes jeg ikke, at vi sådan skal sparke den til hjørne og så lave en helt ny lovgivning til efteråret, som det jo tidligst ville kunne blive.

Jeg tror, vi skal iværksætte noget nu, for det haster. Hver eneste dag dør der taxivognmænd rundt omkring, og derfor skal der handles. Der er det så, jeg siger, at det her lovforslag er et stort skridt i den rigtige retning, men Venstre har sine tvivl om, om det er nok, og derfor er vi klar til sammen med andre partier – og det forstår jeg så at også SF er klar til – at kigge på, om der skal mere til, og om vi kan gøre noget mere.

Der er jo helt klart, kan vi se af høringsvarene, også nogle andre interesser i den her sag. Nu var hr. Kim Christiansen inde på kassetænkning, men der er altså nogle, der tænker på, hvordan man får den her offentlige servicetrafik billigst muligt for enhver pris, og det er så måske landtaxierne, der betaler den pris. Der er det, vi skal have den rigtige balance, og det er vi klar til at kigge på i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Bastrup.

Kl. 10:17

Anne Bastrup (SF):

Eller også er det den enkelte vognmand, der har fået sig en EP-tilladelse, og som så bare skal have tingene til at hænge sammen, der kommer til at hænge på den og bliver nødt til at nedlægge sit taxabevillingssystem.

Bundlinjen er jo, at det her lovforslag på ingen måde løser de problemer, som vi har hørt om fra alle sider under vores tur rundt i landet. Så vil hr. Kristian Pihl Lorentzen ikke være enig med mig i, at vi ikke skal lave en eller anden form for pseudoløsning med det resultat, at vi så til efteråret har en ny slags problemer?

Kl. 10:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:18

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal lave noget, der virker. Det er også det, jeg klart har signaleret her. Lovforslaget er et rigtig godt skridt i den rigtige retning. Lad os kigge på, om der er brug for at gøre mere, for det tror jeg der er. Det kigger vi så på i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og jeg forstår, at også Socialistisk Folkeparti er indstillet på det.

Kl. 10:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil indledningsvis gerne bemærke, at Socialdemokraterne er glade for, at de såkaldte EP-tilladelser til erhvervsmæssig persontransport nu er til behandling. Konkurrencen mellem taxaselskaber og trafikelskaber med EP-tilladelser er unfair, som det er for øjeblikket, da der er meget uens krav til de to typer tilladelser.

Det er hovedsagelig selskaber i provinsen, der lider under de nuværende rammer, og vi risikerer derfor at aflive kørsel med taxa i disse områder, hvis vi ikke skaber noget fair konkurrence. Siden kommunalreformen trådte i kraft, er 21,4 pct. af det samlede antal landtaxier i Danmark forsvundet. Der er god grund til at frygte, at stadig flere vil forsvinde i de kommende år. Socialdemokraterne mener ikke, at taxier skal være forbeholdt de større byer, og derfor må vi sikre, at der er en fair balance.

Det er positivt, at vi skal drøfte, hvordan vi kommer den ulige konkurrence til livs. Jeg undrer og ærgrer mig dog over, at forslaget først er til behandling nu. Det er jo tydeligt, at der ikke er ændret den mindste detalje, siden forslaget var i høring i efteråret. Af regeringens lovprogram kunne man også læse, at forslaget skulle have været fremsat i oktober 2010. Når nu ministerens lovforslag har ligget klar i skuffen så længe, kunne vi have håbet, at det var, fordi man var blevet klogere og forslaget forbedret.

Selv om lovforslaget med hensyn til energi-, miljø- og uddannelseskraft ligestiller kørsel med en taxabevilling og kørsel med tilladelse til offentlig servicetrafik, er forslaget ikke en tilstrækkelig løsning. Jeg mener for det første, at der mangler en nærmere beskrivelse af, hvordan ministeren har tænkt sig, at vi skal kontrollere uddannelseskraften. Det er samtidig uforståeligt, hvorfor forslaget ikke indeholder samme vandelskrav for henholdsvis tilladelser til offentlig servicekørsel og taxatilladelser.

For det andet indeholder lovforslaget i sin nuværende form ikke en tilstrækkelig løsning på den unfair konkurrence. Jeg mener nemlig ikke, at vi på nogen måde løser de skæve konkurrenceforhold ved blot at overføre EP-tilladelsesbegrebet fra busloven til taxaloven under betegnelsen tilladelse til offentlig servicetrafik. Det skyldes, at forslaget ikke stiller krav om tilslutningspligt og døgnbetjening ved bevilling til offentlig servicetrafik. Det vil derfor fortsat kun være taxiselskabernes pligt at køre om natten, hvor potentialet for omsætning er mangelfuldt. Det gælder især i tyndbefolkede områder i udkanten af Danmark. Det bør altså anerkendes, at taxaerne har en serviceforpligtelse over for borgerne i såvel land som by.

Under et debatarrangement hos Esbjerg Taxa talte jeg med taxavognmand Gunnar Frost fra Ulfborg. Han havde for få år tilbage fem taxitilladelser. I dag har han blot en enkelt tilbage. Det skyldes, siger han selv, konkurrencen fra vognmænd med EP-tilladelser, men han holder stædigt fast i sin sidste tilladelse, for han nægter at gå over til at lade borgerne i sit lokalområde i stikken. Gunnar Frost og andre lokale vognmænd er idealister, men de er en uddøende race, hvis vi ikke gør noget.

For det tredje er indehavere af EP-tilladelser ofte små og nyetablerede vognmandsvirksomheder uden overenskomster, der kan byde på offentlige opgaver med kunstigt lave priser. Hvis EP-tilladelserne overføres til den nuværende taxilov uden yderligere regulering, frygter jeg, at udviklingen vil fortsætte. Det vil yderligere medvirke til, at taxaselskabernes økonomi svækkes, da de i høj grad også lever af offentlig servicetrafik. Det synes jeg ikke at lovforslaget tager højde for.

Derudover mener Socialdemokraterne ikke, at det bør være op til transportministeren at udstede regler for den enkelte chaufførs påklædning. Forslaget lægger op til en helt uhørt detailregulering, og jeg er mildt sagt overrasket over, at det virkelig kan være Venstres politik, at vi folketingspolitikere nu skal være med til at bestemme farven på chaufførernes bukser og skjorte, og om der skal være presfolder i bukserne. Jeg kan slet ikke se, hvordan den idé kan passe ind i liberal tankegang eller ganske almindelig sund fornuft, og det er nu kun det sidste, jeg abonnerer på. Jeg er med på, at vi godt kan stille overordnede krav om, at taxachauffører skal være genkendelige, men det må i sidste ende være op til vognmændene selv at styre det. Er der tvister, må de tages op i det enkelte taxanævn, så udfordringerne løses lokalt.

Vi har som politikere en forpligtelse til at sikre, at der fortsat er taxibetjening i hele Danmark, og det er i den henseende nødvendigt at tage andre metoder i brug. Et bud kunne være at regulere på køretøjstørrelsen og typen, der anvendes til en EP-tilladelse. Vi skal huske på, at grunden til, at EP-tilladelsen oprindeligt blev funderet i busloven, var, at den var tænkt til anvendelse ved et køretøj til over otte passagerer. Selv om lovforslaget på en række områder ligestiller virksomheder med bevilling til taxakørsel og offentlig servicekørsel, er det nødvendigt at forbedre forslaget. Forbedringerne er nødvendige, for at vi kan ligestille konkurrencen mellem de to typer.

Socialdemokraternes stemme vil derfor afhænge af, hvorvidt vi kan tilføje disse ændringer til forslaget, ellers vil vi ikke kunne støtte det. Og jeg skal hilse fra den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen, og gøre opmærksom på, at deres synspunkter er dækket af de socialdemokratiske.

Kl. 10:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

EP-tilladelser er blevet diskuteret utrolig meget, og taxadøden er blevet diskuteret utrolig meget og med rette. Der er rigtig mange små taxafirmaer i vores udkantsområder, som er meget bekymrede over udviklingen. Andre ordførere har været inde på, hvor mange bevillinger der i de senere år er blevet lagt på hylden, fordi man er blevet presset ud af en ulig konkurrence fra de såkaldte EP-tilladelser.

EP-tilladelse var noget, som man i sin tid gav som en dispensation, bl.a. til Nordjyllands Trafikselskab, fordi man manglede køretøjer til at varetage sygetransport og handicapkørsel. Så har det siden bredt sig som en pest over hele landet, og tilladelserne er af Trafikstyrelsen blevet givet med rund hånd. EP står jo for erhvervsmæssig personbefordring, men i daglig tale hedder det bustilladelse, og det er nok den bredeste definitionen af en bus, når vi ser en Seat til fire personer komme kørende på gule plader.

Det har man så i al sin visdom fundet ud af nu, så nu ændrer man loven, så man i stedet for at kalde det EP-tilladelse kalder det tilladelse til offentlig servicetrafik. Jamen så har vi da selvfølgelig løst hele problemet; vi kalder det bare noget andet. Men det ændrer altså ikke ved, at der stadig væk kun er fire sæder i de her biler. Jovel, jeg er opmærksom på det positive – vi skal også se det positive i tingene – for de bliver ligestillet rent uddannelsesmæssigt. Det er dog et løft. Der kommer også de samme miljøkrav til køretøjerne osv. Så langt, så godt.

Men vi har stadig væk det problem, at vi i hvert fald i min optik skal have de her biler fjernet fra landkortet. Det vil sige, at det, som Dansk Folkeparti gerne vil foreslå, som et positivt indspil til debatten, er, at man for at opnå en tilladelse til offentlig servicetrafik skal have et køretøj, der er indrettet til mindst to kørestole. Det gør jo for det første, at det vil være biler til ni personer og opefter. For det andet imødekommer det regionernes og trafikelskabernes behov for at kunne udføre handicapkørsel i det omfang, de gerne vil. Det vil samtidig give en god, sund og fair konkurrence for den eksisterende taxabranche. Så vi håber, at vi kan diskutere det under udvalgsbehandlingen, og at vi kan få trukket det derhen, så det her lovforslag ikke kun bliver ren parade, men reelt også tjener det formål, som jeg tror det er tiltænkt, nemlig at skabe en lige og fair konkurrence og sørge for, at vi også har en taxabetjening i udkantsområderne.

Dansk Folkeparti foreslog sidste år på baggrund af nogle, tør jeg godt sige, personligt dårlige oplevelser med taxakørsel i København, at man muligvis kunne iføre taxachauffører en profilbeklædning og dermed skabe større respekt om erhvervet og en genkendelighed.

Det glæder mig meget, at ministeren har taget det punkt med i lovforslaget, selv om det vakte en del morskab, da Dansk Folkeparti foreslog det. Men det er jo dejligt at se, at vi i hvert fald på det her punkt har fået medvind.

Det sidste punkt, jeg lige vil nævne, er det om, at det er kommunerne, der skal uddelegere de tilladelser til offentlig servicetrafik. Jeg mener, det er en rigtig dårlig idé, for der er ingen tvivl om, at kommunerne vil se en fordel i at udstede nogle flere af de her tilladelser, men det vil blive på bekostning af taxabevillingerne, og så har vi sådan set ikke på nogen måde rigtig afhjulpet problemet. Jeg mener, at det skal ligge i Trafikstyrelsen, hvor det hele tiden har ligget, og at der derved sikres en central styring, så vi ikke løber ind i kassetænkning og uheldige tendenser ude i kommunerne. Endelig er der jo også det i det, at hvis man skal give de her tilladelser til offentlig servicetrafik, er det jo nogle, der kører på tværs af regionsgrænser og kommunegrænser. Det mener jeg vil være et problem. Det vil i hvert fald eliminere det, at det skulle være sådan, at kommunerne kunne regulere det, for de kan jo ikke regulere noget som helst, for alle nabokommunens tilladelser til offentlig servicetrafik vil jo række ind i hjemkommunen. Så lad os nu holde det i Trafikstyrelsen. Det er det eneste rigtige.

Jeg tror, jeg har gjort det meget klart, hvordan Dansk Folkepartis stilling er. Vi ønsker nogle ændringer, og som forslaget er fremsat, kan vi ikke støtte det.

Kl. 10:28

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Bastrup som ordfører for SF.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Vi har været en hel del rundt i den danske taxaverden, og det har været en øjenåbner. Historierne er jo fantastiske. Bl.a. var der en chauffør, der fortalte mig, at han blev sendt fra den sydlige del af Nordjylland til Slagelse for at transportere en patient fra Slagelse til Næstved. Det virker på mig, som om vi har en udfordring. Problemet er blot det, at dette lovforslag ikke løser de udfordringer. Jeg kan også se på høringsvarene, at de er fra den 23. august, den 24. august og den slags datoer, så det er også mit indtryk, at ministeren har brugt en hel del tid på at overveje, hvad der er det rigtige at gøre. Jeg er enig med Socialdemokraterne og til dels også med Dansk Folkeparti i, at det her ikke er det rigtige snit. Vi er enige om, at vi bliver nødt til, hvis vi skal bevare taxaservice i de tyndtbefolkede kommuner, at tage det her meget alvorligt. Men jeg vil godt tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved, hvor alvorligt regeringen tager det, når det har ligget i ministeriet i et halvt års tid.

Så har vi også en diskussion om, hvad der er godt ved den udvikling, der er sket. Jeg tror, det var hr. Kristian Pihl Lorentzen, der fremhævede teletaxa som en god og fornuftig ordning. Men vi hører historier, bl.a. fra Nordjylland, hvor fire unge skal til fest i Aalborg, og de kører dertil fra Skagen for ganske få penge, fordi de bruger en teletaxa. Er det den rigtige vej at gå? Skal vi ikke lige undersøge, om teletaxaer er en anden måde at udhule taxatilbuddet på? Hr. Kim Christiansen foreslår, at vi forudsætter for en tilladelse, at man har mulighed for at anbringe to kørestole i bilen. Det kan være en vej. Det kunne også være en vej frem, at man kun kunne få tilladelse, hvis man samtidig også havde en taxabevilling.

Danske Handicaporganisationer er dybt bekymrede over, hvad der kommer til at ske. Vil man overhovedet kunne blive transporteret rundt, hvis man har brug for en taxa, hvor der skal være en kørestol? Danske Regioner er jo også noget bekymrede, fordi de har et helt specielt krav til og behov for kørsel. Bliver det dækket af en enkelt kommune? Kan man være sikker på, at der bliver bevillinger nok til persontransport til mennesker, der enten er liggende eller har

brug for anden hjælp, med det her forslag? Vi så gerne, at vi fik en egentlig persontransportlov, således som bl.a. 3F har foreslået, fordi vi bliver nødt til grundigt at få analyseret, hvordan vi kommer videre herfra.

Vi har nogle trafikskelskaber, der er voldsomt presset på økonomien, og som derfor springer til nogle løsninger, som på sigt er uhenigtsmæssige for taxabranschen. Vi har nogle vognmænd, der presses på prisen med det resultat, at de ikke kan tilbyde deres chauffører en ordentlig løn, og derfor kan vi se, at de bliver nødt til at afskedige chaufførerne og få tingene til at hænge sammen, så længe deres kontrakt gælder.

Samlet set har vi altså brug for et langt mere grundigt og alvorligt analysearbejde, hvor de involverede parter kommer ind. Der undrer det mig lidt, at man ikke i langt højere grad har været åbne over for, at trafikskelskaberne og regionerne skal ind i den endelige beslutning om, hvor mange tilladelser der i givet fald skal gives.

Det var lidt overvejelser om, hvad vi i hvert fald skal i gang med, og jeg tvivler meget på, at vi kan nå at blive færdige på den her side af den 5. juni.

Kl. 10:32

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Det var lige et spørgsmål til fru Anne Bastrups kommentarer om teletaxaer. Jeg har forstået, at Socialistisk Folkeparti er et miljøvenligt parti, og derfor kom det lidt bag på mig, at fru Anne Bastrup var ude med riven efter teletaxaer, fordi ideen med dem jo lige netop er, at man i stedet for at køre rundt med store tunge tomme busser indsætter små vogne, som er mere fleksible og egentlig giver en bedre service til borgerne.

Der er et konkret eksempel i Varde Kommune, hvor man sparer op til 600 kr. for hver times buskørsel, der afbestilles. Der var lige netop mange af de der store busser med meget få passagerer. Så det er jo noget, der har været en succes rundtomkring, og derfor kom det altså noget bag på mig, at SF var ude med riven efter teletaxaer.

Kl. 10:33

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Anne Bastrup (SF):

Jeg oplever ikke, at jeg var ude med riven. Jeg sagde bare, at det også er en måde, man kan fjerne den almindelige taxabranche på, nemlig ved at lave teletaxaer på den måde, jeg lige har skitseret man har gjort det i bl.a. Nordjylland.

Kl. 10:33

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 10:33

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det lød, som om det skulle være en ulempe for taxavognmændene, at der kom teletaxaer. Teletaxaer er jo altså med til at øge omsætningen for taxavognmændene som sådan, så det kan vel næppe være en ulempe for taxahvervet, at man går over til den mere miljøvenlige og økonomisk bedre løsning.

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil foreslå, at hr. Kristian Pihl Lorentzen tager med mig til Nordjylland og får de historier, som vi fik deroppe. Det virkede i hvert fald ikke, som om hverken taxavognmænd, taxachauffører eller for den sags skyld trafikskaberne syntes, det var den smarteste måde at gøre det på.

Kl. 10:34

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Siden man i kommunerne er begyndt at benytte sig af kørsel på de såkaldte EP-tilladelser, har vi oplevet, at taxavognmændene mange steder, særligt i de tyndtbefolkede egne, har haft problemer med at få forretningen til at løbe rundt.

Når en taxavognmand mister handicapkørsel, madudbringning og anden specialkørsel og dermed kun skal leve af de unge mennesker, der skal i byen i weekenden, og anden tilfældig kørsel, siger det sig selv, at det er svært at få en forretning til at køre rundt. Mange taxavognmænd har derfor måttet smide håndklædet i ringen, og det betyder, at der ganske enkelt mangler taxaer i flere egne af Danmark.

Når den lokale taxavognmand lukker, er der ingen taxa at få. Så skal man i hvert fald vente meget længe på, at en vogn fra en af de større byer kommer og tager kørslen, og det siger sig selv, at det ganske enkelt er u hensigtsmæssigt. Både de ældre, der ikke har anden mulighed end at benytte en taxa, når de skal på besøg eller andet, og de unge mennesker, der efter en festlig aften vil på diskotek i en større by, har et problem, når der ikke kan komme en taxa. Hvis de unge mennesker ikke kan få en taxa, når de ringer efter en, fristes de jo i den grad til at sætte sig ud i deres biler og køre i spirituspåvirket tilstand. Så det er faktisk et ganske alvorligt problem, at der er flere egne af Danmark, hvor man ikke kan få en taxa.

I dag er det Trafikstyrelsen, der udsteder de såkaldte EP-tilladelser, altså retten til at befordre højst ni personer, inklusive føreren. Med det her forslag bliver det i fremtiden kommunerne, der skal afgøre, om de vil udstede en EP-tilladelse – eller en tilladelse til offentlig servicetrafik, som tilladelse vil hedde i fremtiden. Det betyder, at kommunerne selv kan holde øje med, om de stadig kan og vil opretholde de lokale taxaselskaber. I fremtiden får de i hvert fald selv ansvaret for, hvor mange tilladelser der gives til offentlig servicetrafik.

Vil man køre på en tilladelse til offentlig servicetrafik, skal man også i fremtiden leve op til reglerne for taxikørsel, og reglerne for kørsel af offentlig servicetrafik flyttes fra busloven over i taxiloven. Det betyder, at der vil blive stillet samme energi- og miljøkrav samt uddannelseskrav til køretøjerne og førerne af køretøjerne i den offentlige servicetrafik.

Lovforslaget giver også transportministeren bemyndigelse til at stille krav om særlig beklædning for taxachauffører. Det synes vi Konservative i princippet er en god idé, for det er rart for kunderne at kunne se, at føreren af taxaen tilhører taxafirmaet, og når man har en uniform på, kan man jo også identificeres. Men det er vigtigt for os at sige, at ministeren i sit cirkulære, når det til den tid kommer, ikke skal gå i detaljer. Vi kan se, at Dansk Taxi Råd støtter, at der kommer et krav om, at man skal kunne uniformere sig. Vi er glade for, at vi har fået den meddelelse, så vi ved, at der er samspil mellem taxabranche og det, vi laver herinde. Jeg tror nu nok, vi skal finde en plausibel løsning, hvor de enkelte selskaber selv udformer den endelige uniformering. Vi synes også, at det er godt, i forhold til at

der kører en del pirattaxaer rundt. Med en uniformering vil man virkelig kunne skille de godkendte taxaer fra de sorte taxaer.

Vi støtter altså forslaget her i Det Konservative Folkeparti, men vi er også indstillet på, at vi i udvalgsarbejdet ser på, om vi kan stramme yderligere op i forhold til den taxadød, vi ser i de yderlige egne af Danmark, hvor det er svært at få en taxa. Så alle gode forslag er velkomne. Hvis vi kan lave noget uden at gøre det for bureaukratisk, er det klart, at vi er meget indstillet på det. Tak.

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg deler for så vidt den opfattelse, som ligger i det her forslag, om uniformeringen, nemlig at det vil være rigtig godt, hvis man er i stand til at genkende en taxachauffør, også i mørke, eller hvis ens klarsyn af anden grund skulle være begrænset. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Men spørgsmålet er, om vi ikke kan klare det med mindre end en mulighed for, at den til enhver tid siddende transportminister kan udstede et direktiv for, hvordan påklædningen skal være.

Jeg er overbevist om, at den nuværende transportminister vil håndtere det med et liberalt sindelag og nøjes med nogle generelle retningslinjer, som taxaselskaberne så kan leve op til. Men vi ved jo ikke, hvad vi får i fremtiden, og hvilke uniformsintentioner en kommende transportminister skal kunne få, så jeg vil bare anbefale Venstre og Konservative at tænke over, hvad der kunne ske, hvis det blev en rigtig socialist, der blev transportminister, og hvad det kunne føre til af uniformer. Så prøv nu at formulere det her sådan, at det er nogle brede retningslinjer, som branchen selv skal leve op til; det tror jeg er det klogeste. Altså, § 20-spørgsmål om uniformsdirrektiver og den slags er for meget, selv efter min smag.

Så til det, der er det andet element i lovforslaget, nemlig det, der handler om de her EP-tilladelser: Altså, jeg er jo enig i, at en del af problemet er beskrevet rigtigt i lovforslaget, nemlig at de her EP-tilladelser har været med til at undergrave muligheden for at drive taxavirksomhed, særlig i tyndtbefolkede dele af landet, og jeg er enig i, at det selvfølgelig er et rigtig, rigtig stort problem for vognmændene og chaufførerne, men jo også for de mennesker, der bor i de her dele af landet. For uanset om man råder over en bil eller ej, vil der være situationer, hvor det vil være både u hensigtsmæssigt og uklogt at benytte sig af sin egen bil i stedet for at anvende en taxa. Så jeg synes, det er rigtigt set, at der her er en udfordring, et problem, som vi skal prøve at løse.

Der er heller ingen tvivl om, at EP-tilladelserne på andre områder har givet en række udfordringer og vanskeligheder.

Vi kunne jo høre på fru Anne Baastrup, at hun har været i Nordjylland, og at tage derop kan man ikke gøre for tit, det gør et udsletteligt indtryk på folk, ja, det er jeg enig i. Det er jo fuldstændig rigtigt, at man også har haft den oplevelse, at de her EP-tilladelser er blevet brugt til at dumpe priserne, fordi nyetablerede vognmænd har etableret sig uden overenskomster og uden ordentlige arbejdsforhold og dermed er med til at undergrave de løn- og ansættelsesvilkår, der findes inden for transportbranchen – og det er, vil jeg sige, i forvejen ikke nogen guldgrube at være taxachauffør – samtidig med at de selvfølgelig udsætter vognmænd, som har ordnede forhold og organiserede forhold, for en urimelig og unfair konkurrence.

Så jeg synes, det er meget vigtigt at få gjort noget ved den her problemstilling. Der er da også elementer i lovforslaget, der peger i den rigtige retning – det er jeg helt enig i – men jeg synes, at man, når man lytter til de indlæg, der har været i dag, så også får et meget klart indtryk af, at det er på tide, at vi ser persontrafikken som en

helhed. Der sker i de her år nogle store forandringer i persontrafikken. Man forsøger på den ene side at ændre den kollektive trafik, så-
dan at den tilpasser sig de geografiske og borgersammensætnings-
mæssige udfordringer, der er, sådan at man giver et godt tilbud over
hele landet, og på den anden side forsøger man altså også at opret-
holde det, at der findes et velfungerende taxasystem, som også er
landsdækkende.

Jeg tror, at man, hvis man skal løse denne udfordring på tilfreds-
stillende vis, så ikke kommer uden om at lave en samlet lovgivning
for persontrafikens område, og det er det, vi bør gå i gang med at
lave. Jeg kan godt være lidt ærgerlig over, at det, når man ser på lov-
forslaget og de hørings svar, der er kommet, så ikke også har været
transportministerens konklusion, sådan at der nu havde ligget et lidt
mere samlet forslag til at løse udfordringerne og problemerne. For
jeg er jo sådan set også lidt enig i det, når Venstres ordfører siger, at
vi har et stort problem, hvis vi ingenting gør i den nuværende situati-
on.

Altså, man bliver ikke populær ved at komme til Nordjylland og
sige, at man ikke kan løse problemet, fordi man skal have en stor,
sammenhængende lov, fordi der er mennesker, der befinder sig i en
akut situation, som der skal gøres noget ved. Men vi må jo også sige,
at det er en skidt ting hele tiden at lave hovsaløsninger, som gør, at
man forsøger at løse et akut problem; så opstår der et nyt, og så har
man ikke løst det tilfredsstillende osv.

Så jeg vil i hvert fald sige, at forudsætningen for, at Enhedslisten
kan ende med at støtte det lovforslag, der ligger her, er, at der på en
række områder sker en klargøring og en præcisering, sådan at vi sik-
rer, at lovforslaget reelt kommer til at løse de problemer og de udfør-
dringer, som vi står over for. Det er selvfølgelig præget af en vis
form for tidspres, fordi det er blevet fremsat relativt sent og bliver
behandlet relativt sent, og det er jo rigtig ærgerligt, men nu må vi
prøve at se, hvad vi kan gøre.

Under alle omstændigheder synes jeg, vi skal være enige om, at
vi har brug for at se på det her område som helhed og altså overveje,
hvordan vi lovgivningsmæssigt kan lave en samlet regulering af per-
sontrafikken i Danmark, og det behøver det jo ikke at blive mere bu-
reaukratisk af. Indimellem bliver det jo mere bureaukratisk af, at vi
laver den ene løsning oven på den anden og sådan laver lovgivning
ved hjælp af knopskydning. Det er ikke nødvendigvis det mindst bu-
reaukratiske.

Men selv om vi ikke er særlig tilfredse med forslaget, som det
ligger, vil vi meget gerne indgå konstruktivt i det videre arbejde.

Kl. 10:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Li-
beral Alliance.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Aprilsnar, det var vel det, man tænkte, da man læste, at det her lov-
forslag skulle behandles netop i dag. Forslaget har nemlig to elemen-
ter: 1) tilladelser til offentlig servicetrafik, 2) krav til beklædning af
førere af taxier. Og det er selvfølgelig det sidste element, jeg tænker
på, når jeg siger aprilsnar. Der er mange, der ikke har troet, at det var
rigtigt, når de har læst om det i medierne i dag.

Man lad os starte med det seriøse først, nemlig tilladelserne til of-
fentlig servicetrafik. Der kan Liberal Alliance støtte op om den af re-
geringen fremlagte model. Vi synes, at det er godt, at man gør noget
for at få nogle bedre konkurrenceforhold, sådan at det også er muligt
for taxivognmænd i de tyndt befolkede områder at få en økonomi
under deres forretning. Vi har dog også hørt nogle af de bekymrin-
ger, der har været fra andre partier, bl.a. S og SF og Dansk Folkepar-
ti, her i debatten, og vi er selvfølgelig parate til, hvis det er det, der

skal til for at få et flertal, også at bevæge os i de retninger, det nu
måtte være nødvendigt.

I forhold til den anden del, der handler om påklædning for taxa-
chauffører, kommer det næppe som nogen overraskelse for nogen, at
Liberal Alliance under ingen omstændigheder kan være med til at
vedtage et forslag, der indeholder krav om bestemt påklædning for
taxachauffører. Hvad bliver det næste? er jeg lige ved at spørge.
Hvem skal man ellers kunne kende? Ville det ikke være rart, at der
var krav til advokaters påklædning, så man vidste, at det var en ad-
vokat, man mødte? Ville det ikke være rart, at der var krav til – i
større grad, end der er i dag – folketingsmedlemmers påklædning, så
man vidste, at det var et folketingsmedlem, man mødte, eller hvad
ved jeg? Man kan jo blive ved.

Så kan man ikke lade være med at tænke på, at når man her i hu-
set kan begynde at diskutere påklædning af taxachauffører, skyldes
det måske, at netop folketingsmedlemmer har langt mere kontakt
med taxachauffører end den brede del af befolkningen, og derfor er
det måske et sted, hvor man er mere opmærksom på lige præcis den
problematik.

Men for at sige det, som det er: Den seriøse del af forslaget om
tilladelser til offentlig servicetrafik er vi positive over for, og vi vil
meget gerne indgå i en dialog, hvis det skulle være nødvendigt. Den
mere aprilsnaragtige del af forslaget, der handler om krav til beklæd-
ning af førere af taxier, kan vi ikke støtte. Så vi glæder os til ud-
valgsbehandlingen.

Kl. 10:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg skal lige sikre mig, at jeg forstod det rigtigt. Hr. Ammitz-
bøll var inde på spørgsmålet om, hvem man har behov for at kunne
kende i samfundet, og der vil jeg lige sikre mig, om det, Liberal Alli-
ance mener, virkelig er, at det er lige meget, om man kan se, at der
er tale om en taxachauffør?

Erkender Liberal Alliance ikke, at der er nogle problemer med, at
der er nogen, der kører rundt som pirater og samler folk op? Nogle
gange bliver de rullet, nogle gange bliver der så stukket 200 kr. sort
osv. Mener Liberal Alliance virkelig, at det er totalt ligegyldigt, om
man kan se, at der er tale om en autoriseret taxachauffør eller ej?

Kl. 10:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Som jeg sagde i mit indlæg, er folketingsmedlemmer generelt i den
privilegerede situation, at de oftere end så mange andre er kunder i
taxaer, og der har jeg lagt mærke til, at der bl.a. skal være tydeligt
førerbevis, så man kan se, hvem chaufføren er, og identifikation på
den måde, og der er også andre måder, som bilen, altså selve vogn-
en, er markeret som en hyrevogn på. Så jeg mener, at det er at gå alt
for langt, at vi herinde på Christiansborg skal sidde og bemyndige
transportministeren til at bestemme, hvilken beklædning de, der så
måtte køre den pågældende vogn, skal have på.

Kl. 10:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 10:48

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Stor respekt for det liberale sindelag; det er jeg også selv i besiddelse af.

Jeg vil godt lige sikre mig, at hr. Ammitzbøll har forstået, at der jo ikke er tale om, at der skal fastsættes detaljerede uniformsbestemmelser, og at der nu skal være en ensartet taxauniform i Danmark ligesom hærens uniform. Det er jo slet, slet ikke det, der er tale om her. Der er tale om et princip om, at en autoriseret taxachauffør skal have en påklædning, der gør, at borgeren kan se, at der her er tale om en taxachauffør. Så vil der formentlig være 300 forskellige versioner af den påklædning. Men er hr. Ammitzbøll klar over, at der ikke er tale om en total ensretning, men bare et princip om, at man skal kunne kende en taxachauffør og finde ud af, hvem der er taxachauffør, og hvem der ikke er?

Kl. 10:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nogle gange må man jo beundre den kreativitet og virkelyst, der er i dette hus. Man skal ikke sørge for, at det skal være på en bestemt måde; man skal bare kunne se, at det er en taxachauffør. Altså, kan pirattaxachauffører sp ikke nemt efterligne det, hvis det skal kunne være på 200 eller 300 forskellige måder alligevel? Hold nu op!

Jeg ved ikke, hvad der er baggrunden for det her. Er det i virkeligheden de tanker, Dansk Folkeparti havde for par måneder siden om, at taxachauffører ikke var pænt nok klædte, at de spiste for meget i bilerne, og hvad ved jeg, som er grunden til, at man har fået lusket det ind i forslaget, som ellers er ganske udmærket? Jeg synes virkelig, det er et udtryk for det, som vi ser i samfundet generelt, nemlig at Folketinget beskæftiger sig med ting, som er fuldstændig ligegyldige, i stedet for at diskutere de ting, som kan løse landets økonomiske problemer.

Kl. 10:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det transportministeren.

Kl. 10:50

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Inden jeg går i gang med at komme med et par bemærkninger til de bemærkninger, der er faldet, vil jeg måske godt lige nævne over for hr. Simon Emil Ammitzbøll om den sidste debat, der var, at man måske ville finde god vejledning, hvis man fandt den mail frem, som er sendt rundt til ordførerne fra netop Dansk Taxi Råd, som jeg skal citere:

Dansk Taxi Råd støtter forslaget om at give ministeren bemyndigelse til at stille krav om, at taxierhvervet skal være let genkendeligt. Dansk Taxi Råd støtter altså uniformskravet og hensigten om at sikre en vis genkendelighed hos taxachaufførerne.

Jeg tænkte bare, at hvis nu taxierhvervet gerne vil have det, var det så ikke noget, vi måske kunne lade være med at bruge for meget tid på at diskutere, eller skal vi ind over det, fordi det er den rigtige dato? Jeg forstår det sådan set ikke. Men jeg spørger blot, om vi, når nu Dansk Taxi Råd har den holdning, så skal diskutere længe, om vi kan imødekomme det eller ikke kan imødekomme det? Jeg synes jo bare, at vi kunne imødekomme det. Men det er jo sådan set lidt omvendt af det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll fremkom med, nemlig at det skulle være noget med, at vi fra regeringens side vælger at gå ind i det. Det er da i høj grad hr. Simon Emil Ammitzbøll, der forsøger at få en stor debat ud af noget, som Dansk Taxi Råd i øvrigt har

bekræftet at de støtter, nemlig forslaget om at give den bemyndigelse.

Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak til ordførerne for modtagelsen af lovforslaget, selv om jeg må sige, at det jo var noget spredt. Vi kom noget rundt, og jeg mener, at de, der måtte have sat et lille spørgsmålstejn ved, hvorfor det har taget lidt tid at få lovforslaget frembragt, vel nok kan forstå på debatten her, at vi har mange ender; det må man sige. Vi går lige fra, om vi har tillid til kommunerne, til, om teletaxa skal ændres osv. Det er en stor buket.

Jeg vil bare sige, at med lovforslaget flyttes administrationen af visse tilladelser, der i dag administreres efter busloven, til taxiloven, og det er jo de her såkaldte EP-tilladelser, som omfatter motorkøretøjer, og hvordan de er indrettet til befordring af højst ni personer, føreren medregnet, som er udstedt i tilknytning til kontrakt med trafikskoler om almindelig rutekørsel. Jeg forstår sådan set godt alle de bemærkninger, der falder om, at netop taxierhvervet er presset, og at de her EP-tilladelser spiller en afgørende rolle. Det er også derfor, vi nu er inde at sige, at for fremtiden kalder vi så de her tilladelser tilladelse til offentlig servicetrafik, fordi der er tre formål med det: For det første at ligestille vilkårene for tilladelse til offentlig servicetrafik og taxitilladelse, hvor det er praktisk muligt. For det andet at give kommunerne mulighed for at vurdere behovet for tilladelse til offentlig servicetrafik, ligesom vi i dag gør det med taxitilladelser. Endelig indsættes en bestemmelse om, at transportministeren bemyndiges til at fastsætte krav til beklædning af førere af taxier.

For at opnå en bedre ligestilling og dermed mere fair konkurrencevilkår, som jo er noget, man efterspørger, altså mellem taxitilladelse og tilladelse til offentlig servicetrafik, foreslås det, at der stilles energi- og miljøkrav til køretøjer, der anvendes til kørsel på grundlag af tilladelser til offentlig servicetrafik, ligesom de krav, der i dag stilles til køretøjer, der anvendes til taxikørsel, limousinekørsel og sygetransport. Så foreslås det også, at der stilles uddannelseskrav til førere af tilladelser til offentlig servicetrafik, ligesom de krav, der i dag gælder for førere af taxier, limousiner og sygetransportkøretøjer. Jeg hører ikke, at vi er uenige om det. Så jeg tror, at vi ligesom er enige om det element.

Den centrale behovsvurdering sker ved, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte antallet af tilladelser til offentlig servicetrafik. Det sker ud fra hensynet til at sikre en tilfredsstillende betjening, herunder taxibetjening inden for hele kommunens område, hvis kommunen vurderer, at det er ønskeligt. Der er det lidt tankevækkende, at vi nu i dag diskuterer, om vi tror på kommunerne. Jeg står jo tit her på talerstolen og får at vide af folketingsmedlemmer, at man skal stole på kommunerne. Man skal ikke sådan gå ind og gøre noget ved kommunerne. Jeg kan huske, at det ikke er lang tid siden, at vi diskuterede vejloven. Der var jo nogle, der holdt store følelsesladede indlæg heroppefra om, hvor stor tillid man skulle have til kommunerne. Nu siger vi så i det her lovforslag, at vi har tillid til, at kommunerne selv kan finde ud af, hvor mange tilladelser de vil give, set i lyset af at de gerne have, at deres landområder bliver taxibetjent. Nu kan jeg så høre, at der er nogle, der sætter store spørgsmålstejn ved, om kommunerne vil deres egne landområder det godt. Jeg vil godt sige ved denne lejlighed, at jeg gerne vil være med til at kigge på det, men det, vi diskuterer her, er jo ikke ukompliceret; det må jeg sige, for hvis vi også skal lave noget, der sikrer, at kommunerne ikke rigtig har indflydelse på det, fordi vi måske ikke helt stoler på det, så er det svært. Det siger jeg kun, fordi der er en række forhold i loven. Men jeg kommer gerne og diskuterer det i Trafikudvalget.

Kl. 10:55

Til sidst foreslår vi, at der i taxaloven indsættes en bestemmelse om, at transportministeren bemyndiges til at fastsætte krav til beklædning af førere af taxier. Det skal bidrage til at fastholde en høj kvalitet og lette genkendeligheden af førere af taxier, og bemyndigelsen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvor der vil blive fast-

sat mindstekrav til chaufførernes beklædning. Nu beder jeg alle dem, der har brugt en del tid på det, til lige at lytte til, hvad det er, vi her siger. Der kan f.eks. være et krav om, at tøjet skal være forsynet med et tryk eller et emblem, der skal bæres tydeligt, hvoraf ordet taxi eller navn og logo på det bestillingskontor, som taxien er tilsluttet, fremgår. Jeg kan godt høre på visse ordførere, at det er et helt urimeligt krav at stille, men jeg synes jo ikke, der er noget overraskende i, at folk gerne vil føle sig trygge og vil kunne se, at det er en taxa, de kommer ud at køre med. Jeg kan så forstå, at en enkelt ordfører siger, at det kan man misbruge. Ja, der må man sige, det har man forhåbentlig ikke brugt alt for lang tid på at tænke over, for jeg kan sige, at det kan man jo sådan set med alt. Al lovgivning osv. afhænger jo af, om nogle har tænkt sig at overholde det. Men jeg har på et møde, hvor vi har diskuteret det her med Dansk Taxi Råd, forstået, at det store problem er, at man i den konstruktion, der er, hvor man tilmelder sig et bestillingskontor, ikke samtidig har en ret til at kunne sige, at dem, der ejer taxaerne, skal overholde det her, medmindre det står i loven. Og nu skriver vi det på den mindst bureaukratiske måde, man kan, nemlig ved at man bemyndiges til det. Hvis ikke man bemyndiges til det, skal vi jo til at skrive ind i loven, hvordan det skal foregå.

Hvis det her er noget, som er et meget stort problem for nogle ordførere, nemlig at man skal være letgenkendelig, er jeg nødt til at sige, at det ikke bliver et forslag, som jeg kommer til at kæmpe for, jeg har sådan set bare imødekommet, at der kan være en rimelighed i, at man kan stille et krav til dem, der ejer taxaerne, nemlig at vi gerne vil være sikker på, at vi også kan se, det er en taxa, vi er ude at køre med. Og hvis nogen ordførere siger, det er en helt urimelig ting at stille som et krav, så kigger vi da på det.

Så vil jeg sige, at i høringen var beklædningsspørgsmålet ikke med i spørgsmålet, men der vil komme en særskilt høring om det i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen, og der vil jeg bare allerede nu sige til dem, der ejer taxaerne, dem, der har bestillingskontorerne, at jeg håber, de får skrevet helt tydeligt, hvordan de gerne vil have det, for jeg er helt sikker på, at det kommer til at stå sådan. Så jeg går altså ud fra, at man nu tænker sig godt om, med hensyn til hvordan man vil have det ude i taxabranchen, for det kommer til at stå sådan, som man selv skriver. Jeg er nødt til at sige, at jeg beskæftiger mig med meget, men hvordan det her skal gøres, har jeg hverken tid eller lyst til, og jeg går ud fra, at man selv kan skrive det, når man i øvrigt bakker op om forslaget.

Høringen over de to andre elementer har fået en blandet modtagelse, som jeg dog tolker som, at der under de givne omstændigheder er fundet en rimelig balance i lovforslaget, idet holdningerne tjener modsatrettede hensyn. Jeg forstår godt det, der er spurgt ind til, og jeg er positiv over for det, og jeg vil også gerne diskutere, om der er nogle enkelte elementer, men vi skal bare huske, at der er flere parter i det her. Den ene part er selvfølgelig taxavognbranchen, den anden part er regionerne og kommunerne, der siger: Det er vigtigt, at vi har EP-tilladelser, for det er vigtigt, at vi kan få konkurrence, når vi bestiller vores sygetransport og persontransport i øvrigt, så det vil vi have. Så det er klart, at vi har forskellige hensyn, vi skal veje op imod hinanden, og det er også det, der, selv om forslaget ikke er stort, gør det kompliceret, altså fordi der er forskellige interesser her. Men er der nogle gode ting, vi kan finde ud af sammen, ser jeg gerne på det.

Det står mig ikke helt fuldstændig klart, om der er et flertal for forslaget, som det ligger lige nu og her, men det ser vi på, og hvis ikke der er det, må vi jo tage den tid, der skal til. Men jeg er bare nødt til at sige, at det her jo i høj grad er noget, som også branchen efterspørger.

Kl. 10:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Benny Engelbrecht har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Benny Engelbrecht (S):

Tak hr. formand. Det er bare lige for at slå det helt fast, hvis det ikke er blevet sagt tydeligt nok fra vores side, eller hvis det på nogen som helst måde skulle have været uklart: Vi kan i hvert fald ikke støtte forslaget, som det ligger.

Jeg vil godt lige spørge ind til afsnittet om kommunernes decentrale behovsvurdering. Det er bare for at være helt sikker, for som jeg har forstået det, betyder det, at en vognmand, der ønsker en tilladelse til offentlig servicetrafik, skal indhente den tilladelse hos kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor han har forretningsadressen. Men det er jo altså til trods for, at kørslen for de regionale trafikelskaber køres på tværs af kommune- og regionsgrænser.

Det er altså det, vi finder uigenomtænkt. Det er ikke, fordi vi ikke stoler på kommunerne, men fordi vi synes, det er uigenomtænkt, at en vognmand, der har en forretningsadresse i f.eks. Region Nordjylland, skal indhente en tilladelse i sin egen kommune, hvis han kører for et trafikelskab i Region Midtjylland. Der er fru Anne Bastrup's udmærkede eksempel på en vognmand fra Nordjylland, der var kørt til Slagelse. Jeg har selv et eksempel på en vognmand fra Thisted, der var kørt til grænsen. Så bliver tingene så grænseoverskridende for kommunerne, at det må blive meget vanskeligt for de enkelte kommuner at overskue den her kompleksitet. Det går jeg også ud fra at ministeren godt kan forstå vores bekymringer for.

Kl. 11:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 11:00

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er gerne med på at se på, om der er forbedringer. Når vi meget diskuterer, at det er kommunerne, der skal have mulighed for at beslutte at give en EP-tilladelse, er det, fordi vi tror på, at de vil tage hensyn til, at deres landområder kan betjenes. Men det specifikke spørgsmål, der går på, om vi kan gøre det bedre, som spørgeren nævner, ser jeg gerne på sammen med spørgeren.

Kl. 11:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Er der flere, der ønsker ordet?

Ellers siger vi tak til ministeren, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af regionerne.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 09.02.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af konsekvenserne af nedlæggelse af regionerne.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 04.03.2011).

Kl. 11:01

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet.

Indenrigs- og sundhedsministeren får ordet, og taletiden er forlænget i anledning af, at der er to forslag, værsgo.

Kl. 11:02

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må gentage, hvad jeg sagde for et år siden: Regeringen har ingen planer om at nedlægge regionerne.

Ansvarsfordelingen mellem staten og regionerne er ganske klar. Regionerne har ansvaret for sygehusene, den behandlende psykiatri, de praktiserende læger og det øvrige sygesikringsområde. Staten har ansvaret for den landsdækkende koordinering og de overordnede rammer og krav. Kommunerne har ansvaret for forebyggelse, pleje og genoptræning; det, der ikke foregår under indlæggelsen.

Hvis der er et problem, består det i, at ikke alle respekterer denne ansvarsfordeling. Det kan man næsten dagligt se i aviserne, hvor driftsmæssige dispositioner på et hospital lægges på regeringens bord. Der var f.eks. i går en artikel i et formiddagsblad, hvor alle adspurgte ordførere mente, at det var regeringens ansvar, at der var en mand, der måske blev overflyttet til et sted, hvor han ikke kunne blive hjulpet på toilettet.

Se, hvis det er ordførernes mening, at det er regeringens ansvar, så skal man skynde sig at nedlægge regionerne. Borgerne bliver jo helt forvirrede, hvis de tror, at det er regeringen, som styrer detaljerne på afdelingerne, for så må de jo tro, at de skal gå til regeringen, når der er noget galt. Jeg kan også se på min brev bunke, at det er der mange der tror, og det bestyrkes borgerne selvfølgelig i, når de hører folketingspolitikere sige, at det er regeringens skyld, hvis man har foretaget en eller anden disposition, som måske er forkert.

Man kan ikke på en gang gå ind for at bevare regionerne og samtidig give regeringen ansvaret for hver eneste disposition. Hvis et parti gør det, vil jeg svare, som statsministeren også har svaret tidligere, nemlig at så må man sige rent ud, at man vil have regionerne nedlagt, for som statsministeren sagde: Det koster kun et ord.

Den seneste økonomiaftale synes jeg var et godt skridt i retning af styrket økonomistyring og overholdelse af budgetterne. Den sikrede flere penge, den sikrer en fortsat forbedring af produktiviteten, og den giver regionerne et centralt ansvar for, at ressourcerne forvaltes bedst muligt. Regionspolitikkerne skal så på den baggrund tage ansvaret på sig, hvilket jeg også fornemmer at de gør.

Der er store forventninger til sundhedsvæsenet. Derfor er det også det eneste område i det offentlige, som får lov til at vokse år for år. Også sidste år skete der en vækst i antallet af læger og sygeplejersker på hospitalerne. Danske Regioner offentliggjorde for få uger siden deres forventninger til regionernes regnskaber for 2010. Hvis de tal holder, så viser de, at regionerne har taget opgaven på sig og har fået bedre styr på sygehusenes økonomi efter de store overskridelser, der har været.

Selvfølgelig skal unødigt administration undgås, og jeg kan forstå, at det er det, forslagsstillerne er ude på, og jeg vil også gerne understrege, at det selvfølgelig er både statens og regionernes opgave at trimme administrationen mest muligt og at undgå dobbeltfunktioner, men man kan godt trimme administrationen og undgå dobbeltfunktioner uden at nedlægge regionerne.

Jeg vil godt udtale min anerkendelse af, at regionerne har haft held til at behandle flere og flere patienter. Der er faktisk set i forhold til 2001 200.000 flere, der hvert år får en operation. Jeg så for nylig en udmelding fra Region Syddanmark om, at man i løbet af det kommende år vil effektivisere for 30 mio. kr. ved at foretage bedre indkøb og sende flere opgaver i udbud og foretage visse besparelser på personaleområdet. Det er alt sammen noget, som fører til en trimning af organisationen, ikke på bekostning af patienterne, men til fordel for patienterne, for det betyder jo, at man kan hjælpe flere patienter for de samme penge, når man effektiviserer.

Kl. 11:07

En nedlæggelse af regionerne vil ikke trylle regionernes opgaver væk, for de skal stadig løses, og selv om jeg har stor tiltro til mine egne evner, og selv om jeg i og for sig er stolt over den enorme tiltro, der er, til, at jeg kan styre hospitalerne bedre, end regionerne kan, vil jeg godt advare imod, at man uden videre springer ud i den model, for et statsligt styret system skal jo også være følsomt over for borgernes ønsker, over for regionale forskelle osv. Jeg synes, man må tage hatten af for, at regionerne har fået samlet specialerne på færre hospitaler og derved gavnet behandlingen af borgerne. At der så har været vild uenighed om, hvor et eller et par af hospitalerne lige præcis skulle placeres, er en helt anden sag. Men selve øvelsen, hvor vi samler behandlingen på færre enheder, men hvor der til gengæld er alle de eksperter til rådighed, som der skal være for at få den optimale behandling, er der jo bred opbakning til, og borgerne ved godt, at når der skal skæres i et menneske, er det mere trygt at komme hen et sted, hvor man ved de bedste eksperter findes – det er gået op for borgerne for længst.

Produktiviteten er steget i regionerne, det tager jeg også hatten af for, og bl.a. derfor er ventetiderne faldet, og det er flot, nemlig fra i gennemsnit 90 dage i 2001 til nu 54 dage. Og de fleste af dem, der skal vente 54 dage, har jo selv foretrukket at vælge det nærmeste hospital frem for at benytte deres udvidede frie hospitalsvalg. Regionerne har netop fremlagt et stort forandringsprojekt med fokus på at løfte kvaliteten i sundhedsvæsenet. Et af projektets pejlemærker er at forebygge fejl, reducere spild og etablere samarbejde på nye områder. Jeg går ud fra, at det også indbefatter samarbejde med kommunerne, for samarbejde mellem regioner og kommuner er nok i virkeligheden det største problem i øjeblikket, for mange borgere falder ned i den revne, der er mellem regionerne og kommunerne, og derfor har vi obligatoriske sundhedsaftaler, og dem skal vi have til at fungere.

På denne baggrund må jeg selvfølgelig også afvise Liberal Alliances andet beslutningsforslag, som pålægger regeringen at gennemføre en undersøgelse af konsekvenserne af en nedlæggelse af regionerne. Det fremgår af det, jeg har sagt, at det er de politiske holdninger her i Tinget, som afgør, om regionerne skal nedlægges. Hvis det her i Tinget bliver fast praksis, at hver eneste lille disposition, der kan diskuteres, er et regeringsansvar, så skal man nedlægge regionerne. Så enkelt er det, og det behøver vi ikke at analysere. Så på den baggrund vil jeg tillade mig at afvise begge forslag.

Kl. 11:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

- Kl. 11:10 nogen anden logisk begrundelse for ikke at ville lave de her beregninger. Kl. 11:14
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
 Det kom måske ikke som den store overraskelse, at indenrigs- og sundhedsministeren ville afvise B 66 om at nedlægge regionerne. Det kom måske mest som en overraskelse for mig, at det nærmest fremgår af ministerens tale, at regionerne allerede eksisterede tilbage i 2001, fordi man taler om udviklingen fra 2001 til i dag, når man taler om, hvor fantastisk regionerne har gjort det. Man skulle vel tage tallene fra 2006 måske og sammenligne med i dag, hvis man endelig skulle have et realistisk billede. Og endelig forstår jeg det ikke.
 Hvis man er så sikker på, at regionerne er en god idé, hvordan kan det så være, at man afviser B 81, som jo bare pålægger regeringen at gennemføre en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser af at nedlægge regionerne? Jeg går ud fra, at ministeren vel må have en tro på, at en sådan undersøgelse vil vise, hvor samfundsøkonomisk gavnligt det er at bevare regionerne, med den glæde, der er fra ministerens side ved at have disse regioner. Så hvorfor dog ikke sige ja til det her tilbud om, at vi kan se, hvad økonomien egentlig er i det her?
 Kl. 11:11
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Ministeren.
 Kl. 11:11
- Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**
 Alle er velkomne til at analysere fordele og ulemper ved at nedlægge regionerne. Vi har et sygehusinstitut, vi har uafhængige forskere på universiteterne. Hvis regeringen nu starter et stort forskningsprojekt, vil alle jo opfatte det, som om regionerne lever på lånt tid. Jeg vil ikke bidrage til den slinger og den tvivl om fremtiden, som det kunne føre til, og især vil jeg ikke bidrage til, at regionsmedlemmerne derved kunne fristes til at fralægge sig ansvaret, fordi staten nu er i gang med at overtage det.
 Min pointe er, at det er en rent politisk beslutning, om man mener, at ansvaret for hospitalerne skal forankres centralt eller regionalt, og den beslutning er regeringen altså ikke klar til at tage endnu, og derfor synes vi ikke, at det er klogt at starte sådan en analyse.
 Med hensyn til at mit svar gik tilbage til 2001, vil jeg bare sige, at jeg går ud fra, at de, der går ind for at nedlægge regionerne, også i sin tid gik ind for at nedlægge amterne, for ellers er der da ingen logik i det.
 Kl. 11:13
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
 Kl. 11:13
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
 På nogle måder er det en lidt underfundig regering, vi har. Den er i stand til at beregne konsekvenserne af såvel Liberal Alliances som Det Konservative Folkepartis skatteoplæg, men den er ikke i stand til at beregne konsekvenserne, eventuelt fordelene, ved at have regioner, som man selv har indført. Det er da et eller andet sted ret imponerende.
 Jeg forstår det ikke, vil jeg sige til ministeren. Hvis man er så glad for de regioner, som der bliver sagt, så lav dog beregningerne af, om det vil være en fordel eller en ulempe økonomisk at nedlægge dem, for har ministeren ret i sine antagelser, vil vi jo om et års tid alle sammen kunne se, at ministeren havde ret. Men er det ikke, fordi ministeren frygter, at ministeren ikke har ret, og at det faktisk er en ekstra offentlig udgift at bevare regionerne? For der er da ikke
 Kl. 11:14
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Ministeren.
 Kl. 11:14
- Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**
 Regionerne har kun eksisteret i sølle 4 år. De blev ikke oprettet af effektivitetsgrunde, og kommunerne har vi heller ikke af effektivitetsgrunde. Vi har dem af demokratigrunde. Det er, for at borgerne skal føle sig repræsenteret og have en kanal, hvorigennem de kan få indflydelse på den offentlige sektor. Det var derfor, min tale lagde så meget vægt på, om Folketinget respekterer de demokratigrunde til, at vi har regionerne.
 Kl. 11:14
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.
 Kl. 11:15
- Julie Skovsby (S):**
 Tak for det. Jeg har blot ét spørgsmål til ministeren: Har regeringen det overordnede ansvar for regionernes økonomi, ja eller nej?
 Kl. 11:15
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Ministeren.
 Kl. 11:15
- Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**
 Selvfølgelig har regeringen det overordnede ansvar for de økonomiske rammer, som regionerne fungerer under. Jeg lagde også meget vægt på, at netop regionerne er det eneste område, der får lov at vokse med 2 realprocent om året ud over pris- og lønstigninger. Staten har ansvaret for den landsdækkende koordinering, for de overordnede rammer og for de krav, som sundhedsvæsenet skal leve op til, ja.
 Kl. 11:15
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Fru Julie Skovsby.
 Kl. 11:15
- Julie Skovsby (S):**
 Tak, jeg er glad for svaret, og jeg forventer også et ja som svar på mit næste spørgsmål, nemlig om det ikke også er rigtigt forstået, at det er sundhedsministeren, og herunder Sundhedsstyrelsen, der fastlægger, hvilket serviceniveau og hvilken kvalitet man som borger møder i sundhedsvæsenet.
 Når der så er svaret ja på de to spørgsmål, er mit sidste spørgsmål til ministeren: Er regeringen og ministeren villige til at påtage sig det ansvar?
 Kl. 11:16
- Første næstformand (Mogens Lykkesøft):**
 Ministeren.
 Kl. 11:16
- Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**
 Regeringen er villig til at påtage sig ansvaret for præcis det, som regeringen ifølge lovgivningen har ansvaret for, og det vil sige en række anbefalinger og krav, som Sundhedsstyrelsen stiller ud fra lægefaglige vurderinger, f.eks. til sikkerhed, når det gælder visse undersøgelser. Der har været debat om kvaliteten af mammografiscreeninger, og der skal sikkerheden være i orden. Nu bliver der en mere re-

gelmæssig inspektion fra Sundhedsstyrelsens side over for de private, og vi har indskærpet, at regionerne skal øge inspektionen over for de offentlige.

Sådan er der et delt ansvar for kvaliteten, og det delte ansvar vil jeg i enhver henseende leve op til.

Kl. 11:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Et kort øjeblik fristes man til at spørge forslagsstillerne fra Liberal Alliance, om de mon har fået en lille smule kolde fødder over deres egne forslag i Folketingssalen. I hvert fald forekommer det jo en anelse pudsigt, at man i det ene beslutningsforslag mener, at regionerne skal nedlægges og opgaverne deles mellem stat og kommuner – færdig, punktum – alt imens man i det næste beslutningsforslag foreslår, at man først lige laver en undersøgelse af konsekvenserne af at nedlægge regionerne. Noget tyder med andre ord på, at selv forslagsstillerne er kommet lidt i tvivl om, om det lette svar på alle de svære udfordringer nu også er så let endda, eller hvad? Man har vel lov til at håbe.

Under alle omstændigheder vil jeg gerne starte med at takke forslagsstillerne for, at de også i Liberal Alliance synes, det er vigtigt, at man nøje overvejer konsekvenserne, inden man med et fingerknips foreslår at gennemføre markante ændringer af den omfattende kommunalreform, som kun har godt 4 år på bagen.

Når det så er sagt, vil jeg gerne medgive forslagsstillerne, at det engang imellem forekommer vanskeligt at placere det politiske ansvar på sundhedsrådet. Og nej, her tænker jeg ikke kun på visse regionspolitikere, der til tider er flinke til at dukke hovedet, gå i flyverskjul eller pege fingre ad Christiansborg. Nej, her tænker jeg lige så meget på den stribe af Christiansborgpolitikere, der engang imellem flittigt forsøger at placere ansvaret for alverdens lokale driftsmæssige dispositioner på regeringens bord, selv om ansvaret rettelig var og er regionernes. F.eks. er det da ikke længe siden, at oppositionen pludselig mente, at det nu var statsministerens skyld, at der blev afskediget medarbejdere på Herlev Hospital, selv om man sort på hvidt kunne læse af dagsordenmaterialet i Region Hovedstaden, som altså har ansvaret for Herlev Hospital, og jeg citerer:

Der er en række fællestræk i forhold til de virksomheder, der er i merforbrug. For flere hospitalers vedkommende er ubalancen især en følge af, at virksomhederne har haft forventning om en større aktivitet, som ikke er realiseret, samtidig med at udgiftsniveauet ikke er tilpasset hertil. Citat slut.

Eller sagt på jævnt dansk: En række hospitaler havde ansat mere personale, end der var patienter til.

Ja, det er i situationer som disse, at man en gang imellem kan undre sig, særlig når man samtidig kan mindes en regionsrådsformand, der i sin valgkampagne slog stort på sloganet: Nogen skal jo slå i bordet. Et kort øjeblik fristes man til at spørge, om formanden ikke bare kunne starte med at slå øjnene op og rent faktisk påtage sig et reelt ansvar for de driftsmæssige dispositioner, som man nu engang har ansvaret for, og som man også insisterer på fortsat at have ansvaret for. Men nej, det er selvfølgelig nemmere at give regeringen skylden for, at man flere steder havde ansat mere personale, end der var patienter til. Sådan er det jo, og efter søndag kommer altid mandag.

Men når Liberal Alliance så i dag foreslår, at man med den ene hånd skal nedlægge regionerne og med den anden hånd skal undersøge konsekvenserne af en sådan beslutning, er det helt korte svar, at vi i Venstre ikke har planer om at ændre på den kommunalreform, som i øvrigt hviler på et omfattende forarbejde fra ikke mindst

Strukturkommissionens side. En analyse af den model, som Liberal Alliance foreslår som alternativ til regionerne, hvor altså regionernes opgaver deles mellem stat og kommuner, dvs. med kun to politisk-administrative niveauer i Danmark, forefindes derfor allerede i Strukturkommissionens omfattende betænkning, der som sagt danede afsæt for netop kommunalreformen.

Endelig er der jo også erfaringerne fra alle de andre steder, hvor man rent faktisk har gjort, hvad Liberal Alliance i dag foreslår. F.eks. blev der i 2002 gennemført en omfattende strukturreform af det norske sundhedsvæsen, hvor man skabte et statsligt sundhedsvæsen med det formål at forbedre økonomistyringen. Det efterfølgende resultat var desværre ikke videre opløftende, eftersom man igennem en længere årrække har måttet konstatere massive budgetoverskridelser. Til sammenligning hermed tyder regionernes foreløbige forventninger til regnskabet for 2010 på, at man har formået at få styr på sygehusenes økonomi, samtidig med at ventelisterne vel at mærke er faldet og aktiviteten på landets sygehuse er steget.

Sluttelig vil jeg derfor gerne bakke op om ministerens fokus på de resultater, som regionerne foreløbig har opnået i løbet af deres ganske korte levetid. Vi er bestemt ikke i hus. Nye udfordringer opstår, og vi skal naturligvis løbende være opmærksomme på, om ting kan gøres bedre i forhold til den struktur, som vi kender i dag. Det afgørende er i sidste ende, at regionerne lever op til det ansvar, som de nu engang har fået, og at vi i Folketinget også respekterer den ansvarsfordeling.

Lad det sidste være en stilfærdig opfordring på sådan en forårsfredag, og jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre ikke kan støtte de fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 11:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal oplyse fru Sophie Løhde om, at når Liberal Alliance har fremsat det andet beslutningsforslag om at gennemføre en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser, skyldes det, at regeringen ikke ønsker at svare på det, når vi stiller ganske almindelige spørgsmål til ministrene gennem Folketinget. Så det er sådan set derfor, at vi har et ønske om at se, om man så gennem et folketingsflertal kunne presse regeringen til at svare på de økonomiske konsekvenser. Hvis man er så skråsikker, som både ministeren er, og som partifællen her, ordføreren, er, når hun fremfører, at det er så fantastisk med disse regioner, hvorfor er man så bange for at se resultatet af nogle økonomiske beregninger, der viser, hvilke konsekvenser der vil være for dansk økonomi, hvis man nedlægger regionerne? Hvis man er så sikker på, at man har ret, så lav dog beregningerne, og lad os se, om man så også har ret, når man har fået set de tørre tal.

Kl. 11:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:23

Sophie Løhde (V):

I Venstre er vi ikke bange for at se nogle resultater, men vi vil gerne i al stilfærdighed henvise til, at man også i Liberal Alliance studerer den betænkning, som Strukturkommissionen lavede, og som dannede baggrund for kommunalreformen. Der er jo sådan set givet et meget godt og omfattende indblik i, hvad det er for nogle forskellige modeller, man kan operere i forhold til. Hvad er der af fordele, og hvad er der af ulemper? Og her står det sådan set meget klart sort på

hvidt, hvad det også er, der vil være konsekvensen, hvis man følger Liberal Alliances forslag.

Derfor tillod jeg mig også i min ordførertale i al stilfærdighed at påpege, hvad det er for nogle erfaringer, man har, fra f.eks. Norge, hvor man har gennemført en sådan ændring. Her kan jeg jo bare tilføje, at efter man gennemførte den her strukturrevision i Norge, opnåede man ikke alene markante budgetoverskridelser, den norske rigsrevision har også markant kritiseret den manglende økonomistyring efterfølgende og fremhævet, at den stærke centralisering og den deraf manglende kontakt med det lokale niveau har medført svigten- de incitamentet til at overholde budgetterne.

Så jeg synes, at der er mange gode erfaringer, eller der er mange gode eksempler på erfaringer, må det hedde, for erfaringerne er ikke specielt gode, og dem må man jo hver især tage med i sine betragtninger.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det må man jo gerne. Nu har vi bedt om at tage udgangspunkt i den situation, vi har i Danmark, hvor Venstre har været med til at installere flere hundrede ekstra politikere, end der er brug for, nemlig ude i regionerne. Det synes vi ikke er god brug af borgernes penge, og jeg tror også, at der andre effektivitetsgevinster, man kan få, ved at nedlægge de fem regioner. Altså tre niveauer i et land på Danmarks størrelse er vel også ret ambitiøst.

Men det, jeg siger, er faktisk, at i Liberal Alliance vil vi gerne lade os påvirke af virkeligheden, og det er jo bl.a. derfor, at vi foreslår, at vi ser på at få lavet nogle beregninger, der viser, hvad de økonomiske konsekvenser vil være af at nedlægge de fem regioner. Jeg indrømmer, at vi tror, at de økonomiske konsekvenser vil være, at Danmark vil spare penge, borgerne vil spare skattekrone. Fru Sophie Løhde og Venstre tror noget andet – helt fair – men lad os dog undersøge det ud fra den virkelighed, man konkret har kendt de sidste 5-6 år, og så se på, hvor vi kan blive klogere. Men regeringen er åbenbart bange for at få viden frem i denne sag, og det er vel, fordi man godt ved, at man har en dårlig sag.

Kl. 11:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:26

Sophie Løhde (V):

Nu kan jeg ikke tale på vegne af regeringen, jeg kan tale på vegne af Venstre, men jeg tror ikke, jeg siger for meget, når jeg siger, at regeringen ikke er bange for at få viden frem.

Den her debat handler jo overordnet om, hvorvidt man synes, det er en god idé, at der også er en vis form for demokratisk element i styringen af det danske sundhedsvæsen på et regionalt niveau. Og der kan det godt være, at man i Liberal Alliance har en opfattelse af, at der er en masse overflødige regionspolitikere, som bare skal fjernes, men i Venstre synes vi nu engang, det faktisk er et sundt element ved den danske model, at der også er sager i dag, som besluttes gennem en demokratisk proces med direkte valgte regionspolitikere, som borgerne efterfølgende kan stille til ansvar for de driftsmæssige dispositioner, som de har været med til at foretage. Den mulighed har man jo ikke, hvis man vælger den statsmodel, som Liberal Alliance argumenterer for.

Derudover tror jeg rolig, vi kunne udvide folketingssamlingen betydeligt, hvis det var sådan, at vi også skulle til at behandle alle sagerne fra regionsrådene herinde i Folketinget og dermed sidde og

gøre en række lokale beslutninger til genstand for landspolitisk fnd- der.

Kl. 11:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Selv om vi lige har hørt ministeren sige, at regeringen er villig til at påtage sig det overordnede ansvar for økonomistyringen, så er det jo desværre ikke det, der sker.

Lad mig give et konkret eksempel fra min egen region, Region Syddanmark, fra svangreomsorgen, hvor Sundhedsstyrelsen har nogle anbefalinger. Det er sådan, at Sundhedsstyrelsen anbefaler, når man er førstegangsfødende og føder ambulant, altså bliver sendt hjem umiddelbart efter fødslen, at der kommer en jordemoder på hjemmebesøg på enten første- eller andendagen, og på tredje- og femtedagen skal den kommunale sundhedsplejerske komme på besøg. Det, man i min region kan tilbyde fra kommune og region, er, at sundhedsplejersken kommer på dag 7, og i den periode, der ligger derimellem, kan man ringe til en barselklinik, og man kan pakke bilen og køre af sted, hvis man tror, der er problemer. Samtidig ser vi en voldsom stigning i antallet af børn, der bliver indlagt på grund af underernæring. Der er sket en stigning fra 54 i 2005 til 634 i 2009. Det er det, den her debat handler om, når det drejer sig om at tage ansvar.

Så derfor: Har regeringen ansvaret for, at Sundhedsstyrelsens faglige anbefalinger bliver fulgt og overholdt i kommuner og i regioner?

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:28

Sophie Løhde (V):

Sundhedsstyrelsen er jo ikke noget politisk organ, hvor man sidder og stemmer om, hvad der skal anbefales, eller andet. Sundhedsstyrelsen kommer med nogle sundhedsfaglige retningslinjer, og derefter har regionerne ansvaret for at prioritere inden for de overordnede økonomiske rammer, som man har til rådighed i regionerne. Og jeg håber da, at også fru Julie Skovsby vil være med til, at man i regionerne påtager sig det ansvar, man har fået. Ellers synes jeg, fru Julie Skovsby skulle komme på banen med en melding om det modsatte, nemlig at man rent faktisk ikke synes, regionerne skal tage det ansvar, men at det er regeringens. Så må vi jo have en debat derfra. Jeg har bare ikke hørt det ønske udtrykt endnu.

Kl. 11:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 11:29

Julie Skovsby (S):

Det blev jo sagt meget præcist, at der er tale om de økonomiske rammer, som regionerne har til rådighed. Det er jo lige det, det handler om; de har jo netop ikke økonomiske rammer til at give det tilbud, der skal gives. Der er jo nulvækst i kommunerne, og det er derfor, Odense Kommune, hvor jeg bor, har skåret ned på de forebyggende hjemmebesøg fra sundhedsplejersken, og det er derfor, de sundhedsfaglige anbefalinger – som vi alle sammen herinde i Folketinget er enige om er en god idé – ikke bliver overholdt. Vi er jo alle sammen enige om, at det er en rigtig god idé at forebygge i stedet for at behandle underernæring, så der ikke bliver genindlagt nyfødte inden

for de første 10 dage. Der har været en voldsom stigning på det område, og man tager det ikke alvorligt, hvis ikke man også tager det økonomiske ansvar alvorligt.

Så når det er Sundhedsstyrelsen, der laver anbefalingerne, vil ordføreren for Venstre så give mig ret i, at det er sundhedsministeren, der har ansvaret for, at anbefalingerne bliver efterlevet?

Kl. 11:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Sophie Løhde (V):

Hvis det er fru Julie Skovsby og Socialdemokraternes opfattelse, at det er regeringens ansvar, hvordan man lokalt prioriterer i Odense Kommune eller i en given region, ja, så synes jeg, Socialdemokraterne skal tone rent flag og meddele, at man ønsker, at regeringen skal tage ansvaret for regionernes økonomiske dispositioner. Så kan fru Julie Skovsby jo være forslagsstiller næste gang på det her beslutningsforslag.

Jeg synes ærlig talt, man skylder et rent og klart svar i stedet for det her fedtspilleri, hvor man hele tiden forsøger at gøre enhver lokal beslutning til genstand for en diskussion her i Folketingssalen. Det synes jeg måske er en anelse skuffende.

Kl. 11:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Julie Skovsby som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Tak. Endnu en gang behandler vi et beslutningsforslag fra Liberal Alliance om nedlæggelse af regionerne, og endnu en gang skal jeg meddele, at vi Socialdemokrater ikke kan støtte forslaget, da vi ønsker at udvikle og ikke at afvikle det regionale demokrati.

Regionerne har at gøre med borgernes sundhedsvæsen, som er en helt central del af vores velfærdssamfund, og derfor skal regionspolitikkerne have reel indflydelse, så de ikke blot bliver galionsfigurer for VK-regeringens politik. Derfor har vi Socialdemokrater også fremsat og fået behandlet vores eget forslag om at give Danmarks fem regioner langt større frihed samt politisk indflydelse. Desværre ønskede regeringen ikke at gå denne vej, og vores forslag blev da også fejlet af bordet. I dag vil vi formentlig se, at regeringen heller ikke ønsker at gå den anden vej, dvs. at afvikle det regionale demokrati, og ligesom på mange andre områder i dansk politik ser vi en regering, som er handlingslammet og bare lader stå til. Situationen er nemlig den, at støttepartiet Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ønsker regionerne nedlagt, hvorimod det andet regeringsparti, Venstre, officielt ønsker at bibeholde de fem regionsråd. Det er uacceptabelt og udtryk for en regering, som ikke er deres ansvar bevidst.

Men årsagen til, at regeringen ikke lever op til deres ansvar, er ikke, at vi har et regionalt demokrati, og problemet kan ikke bare løses ved at nedlægge regionerne. Faktum er, at vi har regioner, hvor regeringen lægger de overordnede økonomiske rammer, og uanset om sygehusene bliver drevet som selvejende institutioner under staten eller som private foretagender med professionelle bestyrelser, vil der altid være en regning, som skal betales. Forskellen på et professionelt bestyrelsesmedlem og en folkevalgt politiker er demokratiet og den folkelige forankring, og vi risikerer derfor, at den enkelte borger får svært ved at komme til orde, ligesom vi formentlig også vil se en yderligere centralisering af vores sundhedsvæsen, hvis regionerne nedlægges.

I den region, hvor jeg kommer fra, Region Syddanmark, har man forud for regionens samlede sygehusforlig haft en utrolig bred folkelig debat om fremtidens sygehusstruktur. Regionsrådspolitikerne deltog i de mange debatmøder rundt i hele regionen og var i god debat med faggrupper. Der blev afholdt en stor folkehøring med et meget stort fremmøde, og samme melding har vi da også hørt fra andre regioner, og jeg tror da heller ikke, at man kan finde et politikområde som sundhedsområdet, der kan samle så mange mennesker til en folkelig og politisk debat. At regeringen derefter som i Region Syddanmarks tilfælde kommer med sit ekspertudvalg og vælger fuldstændig at overrulle et samlet regionsråds beslutning, siger noget om, hvor højt regeringen og Dansk Folkeparti vægter det regionale demokrati.

Da vi Socialdemokrater som sagt ikke kan støtte Liberal Alliances forslag om nedlæggelse af regionerne, ønsker vi i sagens natur heller ikke at støtte forslaget om en undersøgelse af konsekvenserne af nedlæggelse af regionerne. I forbindelse med sagen i Integrationsministeriet med de statsløse palæstinensere skriver forslagsstilleren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, et debatindlæg med en overskrift, der hedder »Ro på, Torben Lund – vi skriver ikke konklusionen på forhånd«. Længere nede i debatindlægget kan man læse: »Liberal Alliance har givet regeringen en frist på to uger til at komme med en redogørelse. Vi skriver ingen konklusioner på forhånd.«

I denne sag, hvor Liberal Alliance både fremsætter et forslag om at nedlægge regionerne og et andet forslag om at undersøge, hvad det vil koste, og hvilke organisatoriske og administrative konsekvenser nedlæggelse af regionerne vil have, må man sige, at Liberal Alliance har skrevet konklusionen på forhånd.

Jeg skal på vegne af hr. Johs. Poulsen meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte nogen af de to beslutningsforslag.

Kl. 11:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg håber da heller ikke, at fru Julie Skovsby har skrevet konklusionen på forhånd, for sådan lød det jo bestemt.

Jeg har forstået, at det er meget vigtigt for Socialdemokraterne, at der er tre administrative niveauer i et land med 5,5 millioner indbyggere, og det er jo et synspunkt, man kan have – især hvis man har så mange partimedlemmer, så man ikke ved, hvad man skal beskæftige dem med, og som man så må proppe ind i nogle regioner, der alligevel ikke er særlig interessante for almindelige mennesker og borgere. Men fair nok, det er jo et synspunkt, især et beskæftigelsesterapeutisk synspunkt.

Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor man ikke tager imod det med kyshånd, når nu Liberal Alliance stiller et forslag, nr. B 81, der handler om, at Folketinget pålægger regeringen at gennemføre en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser af nedlæggelse af regionerne. Hvis det nu var sådan, at fru Julie Skovsby og andre havde ret i, at det er en fordel med regioner, kunne man jo se frem til en beregning, der viste, at det var en god forretning. Så hvorfor ikke sige ja tak til det her glimrende tilbud fra Liberal Alliance?

Kl. 11:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:37

Julie Skovsby (S):

Selvfølgelig hænger de to forslag sammen, og som ordføreren også hørte i min ordførertale, er det, der er vigtigt for os Socialdemokrater, jo lige præcis den lokale forankring, det er demokratiet, og så er

det også utrolig vigtigt for os, hvad konsekvensen vil være. Vi frygter jo, at konsekvensen vil være en øget centralisering af vores sundhedsvæsen. Hvad er det for et tilbud, den enkelte borger vil modtage? Det er nogle af de kriterier, der er utrolig vigtige for os, og de er slet ikke nævnt i det her beslutningsforslag. Det går jo udelukkende på de økonomiske konsekvenser. Derfor tror jeg ikke, at det, som vi frygter vil være en voldsom konsekvens, hvis man nedlægger regionerne, vil fremkomme i en sådan analyse.

Kl. 11:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu ved jeg ikke, om jeg skal stå og forhandle her, men jeg bliver jo nærmest fristet til at sige, at vi kan lave et ændringsforslag om en undersøgelse af de økonomiske og servicemæssige konsekvenser af en nedlæggelse af regionerne, hvis det kan friste Socialdemokraterne til at stemme for forslaget. Det er fint for mig. Så jeg vil sige til fru Julie Skovsby, at hvis det er det, der skal til, og hvis man hellere vil have en anden formulering, siger ordføreren bare til, for så er vi meget åbne for forhandlinger om, hvordan vi kan ændre forslaget, så vi kan få et flertal i Folketinget for det. Jeg håber, Socialdemokraterne er villige til at indgå i en dialog, og at det ikke bare er sådan et pardeargument for at skubbe os væk.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at det, at vi har lagt op til en sambehandling, gør, at man så siger: Uha, så kan man ikke tage stilling individuelt til de to forslag. Det skal jeg huske til en anden gang, for så beder vi om at få dem behandlet hver for sig i Folketinget, så Socialdemokraterne kan overskue det. Det er fair nok.

Dybest set forstår jeg ikke, hvordan det kan være, at Socialdemokraterne synes, det er rimeligt, at regeringen bare kan nægte at finde ud af de økonomiske konsekvenser af en nedlæggelse af regionerne. Det er da virkelig et spøjst synspunkt for et oppositionsparti, men fair nok, det må man jo selv leve med.

Kl. 11:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:40

Julie Skovsby (S):

Nu tror jeg, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kom til at sige noget forkert, da det blev sagt, at man gerne vil indlægge de økonomiske og servicemæssige kriterier i den her analyse, men jeg skal ikke hænge mig i talefejl.

Det, jeg siger, er, at det demokratiske aspekt jo på ingen måde er inkluderet i analysen, og det er det, jeg synes er vigtigt. Hvad betyder nedlæggelse af regionerne for det demokrati, vi har? Hvad betyder det for det sundhedsvæsen, vi får? Der er jo ingen tvivl om, at i Region Syddanmark, hvor jeg kommer fra, ville regeringen og Dansk Folkeparti have besluttet at nedlægge akutmodtagelsen på Svendborg Sygehus. Derfor frygter jeg, at det vil være en centralisering af vores sundhedsvæsen, hvis vi ikke har den folkelige forankring i vores demokrati. Men fremlægger Liberal Alliance et forslag, hvor vi kan se, at de demokratiske konsekvenser er med, og hvor man også har inkluderet, hvordan serviceniveauet vil blive, og hvilke sundhedstilbud borgerne vil modtage, så kan jeg være åben over for at se nærmere på det.

Kl. 11:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Sophie Løhde (V):

Jeg hæftede mig ved, at ordføreren for Socialdemokraterne i sin ordførertale sagde, at man i Socialdemokratiet var meget optaget af at give regionerne langt større frihed. Derfor vil jeg godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om det så er frihed til, at regionerne skal kunne udskrive skatter, eller om det er frihed til, at regionerne kan sætte patienternes 1-månedes-behandlingsgaranti ud af kraft, sådan som S og SF har foreslået i et fælles udspil?

Kl. 11:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Julie Skovsby (S):

Det forslag, vi har stillet, om at give regionerne flere kompetencer og styrke deres demokrati, er blevet behandlet her i Folketinget og blev desværre stemt ned af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Forslaget handler især om en regional fuldmagt, det handler om den måde, demokratiet arbejder på i regionerne, altså oprettelse af særlige udvalg med varighed på op til en fuld valgperiode, det handler om at nedsætte et udvalg, der kan kigge på, hvilke institutionstyper der ligger hvor i regioner og kommuner, osv. Der var en lang række forskellige tiltag i det beslutningsforslag, som jeg gerne skal videresende til ordføreren.

Kl. 11:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:43

Sophie Løhde (V):

Ja tak, det lyder alt sammen meget rart, men fru Julie Skovsby svarer bare ikke på de helt simple spørgsmål, jeg stillede.

Ønsker Socialdemokraterne: punkt 1, at regionerne skal have frihed til at udskrive skatter, og punkt 2, at regionerne skal kunne sætte patienternes 1-månedes-behandlingsgaranti ud af kraft, sådan som S og SF har foreslået?

Kl. 11:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Julie Skovsby (S):

Vi Socialdemokrater har skrevet i vores skatteudspil, og vores beslutning er, at regionerne ikke får mulighed for at udskrive skatter i næste valgperiode, men vi ønsker en differentieret behandlingsgaranti. Vi ønsker, at folk med livstruende sygdomme kan komme først til, men jeg mener derimod helt personligt, at der er andre operationer, som man godt kan vente i op til 2 måneder på at få foretaget; jeg mener godt, at man med hensyn til f.eks. åreknudeoperationer og neglerodsoperationer kan vente i eksempelvis 2 måneder, inden man kommer til.

Kl. 11:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil bare lige følge op på Venstres ordførers spørgsmål, for jeg synes ikke, at svaret var helt klart. Den socialdemokratiske ordfører siger, at man ikke i næste periode i sit skatteoplæg har lagt op til, at

man vil give regionerne lov til at udskrive skat, men er det Socialdemokraternes grundlæggende politik, at regionerne skal have lov til at udskrive skat, eller er det ikke Socialdemokraternes politik?

Kl. 11:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Julie Skovsby (S):

Vores politik er jo meget klar, nemlig at vi ikke ønsker, at regionerne får mulighed for at udskrive skat i den næste valgperiode, hvis der er flertal for en socialdemokratisk ledet regering.

Hvordan ønsker vi så at styrke regionernes kompetencer? Der har vi jo fremlagt en meget klar politik, et meget omfattende beslutningsforslag med flere forskellige tiltag, og jeg kunne ikke nå at nævne dem alle i mit tidligere indlæg. Men vi har jo fremsat beslutningsforslag i Folketinget og fået det behandlet, og De Konservative kunne desværre ikke støtte forslaget. Og de støtter så heller ikke, kan jeg forstå, forslaget om at afvikle og nedlægge regionerne. Så jeg er egentlig også lidt i tvivl om, hvad De Konservative gerne vil.

Kl. 11:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 11:45

Rasmus Jarlov (KF):

Det kommer vi jo til lige om lidt, når jeg får ordet fra talerstolen. Så skal jeg nok fortælle om den konservative politik. Men nu spurgte jeg bare ind til Socialdemokraternes politik, fordi det er Socialdemokraternes ordfører, der står på talerstolen.

Det kan godt være, at det er lidt spild af tid at spørge igen, men den socialdemokratiske ordfører bliver ved med at sige, at det er den socialdemokratiske politik i næste valgperiode. Men hvad er den grundlæggende vision for regionerne? Er det grundlæggende Socialdemokraternes vision, at vi skal tilbage til amterne, hvor de havde ret til at udskrive skat, eller mener man, at vi skal bevare den her regionsordning, som findes i dag? Eller hvad er grundlæggende Socialdemokraternes ønske med hensyn til skatteudskrivning?

Kl. 11:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Julie Skovsby (S):

Nu er det jo Det Konservative Folkeparti, Venstre, regeringen og Dansk Folkeparti, der har nedsat og dannet regionerne med strukturreformen i 2005. Det er jo også Konservative og Venstre og Dansk Folkeparti, der har besluttet, at regionerne ikke skal have mulighed for at udskrive skatter. Nu kan jeg så forstå, at man fra konservativ side ønsker at nedlægge regionerne.

Jeg synes helt personligt, at når man har lavet sådan en stor strukturreform, er det alt for tidligt at begynde at lave store, store ændringer. Jeg mener, at vi skal have indført de her meget præcise og konkrete forslag, som vi Socialdemokrater har fremsat for, hvordan vi kan udvikle regionerne. Vi skal have dem til at virke, og så skal vi i den kommende periode se, hvordan det virker, se, hvilken rolle regionerne skal have. Og så må vi tage en beslutning om, hvordan fremtiden skal se ud efter en eventuel valgperiode med socialdemokratisk regering.

Kl. 11:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så har jeg regnet ud, at det må være hr. Kim Christiansen, der er Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Da Dansk Folkepartis kommunalordfører, hr. Hans Kristian Skibby, ikke har mulighed for at være på Christiansborg i dag, skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti kan støtte begge forslag. Vi har nok den opfattelse, at for mange kokke fordærver maden, og det gælder også i det her tilfælde. DF har aldrig været fortalere for, at det danske samfund skal styres af både kommuner, regioner og Folketing. I forbindelse med forhandlingerne om kommunalreformen kæmpede vi hårdt for, at der kun skulle være to forvaltningsled, nemlig kommuner og Folketing. Det lykkedes som bekendt ikke at få det gennemført. Vi fik afskaffet amterne, og de blev erstattet af regionerne. Vi fik færre regionale enheder, men stadig tre forvaltningsled.

Næste skridt i forvandlingen af det kommunale danmarkskort må være at afskaffe regionerne. De opgaver, som regionerne i dag varetager, kan forholdsvis uproblematisk fordeles mellem staten og kommunerne, således at staten overtager ansvaret for hospitalsvæsenet, og således at kommunerne overtager ansvaret for de fleste af de resterende opgaver, herunder bl.a. den kollektive trafik.

Danmark er et lille land med 5,5 millioner indbyggere. Det er 2 millioner færre, end der bor i London. Det er helt vanvittigt at have fem regionale enheder til at varetage det danske sundhedsvæsen. Det er u hensigtsmæssigt, fordi de regionale enheder konkurrerer mod hinanden i stedet for at skaffe den bedste behandling til borgerne, sådan som vi f.eks. har set det i det tilfælde, hvor Region Sjælland har valgt at sende deres patienter inden for en række områder til behandling i Region Syddanmark, nede ved fru Julie Skovsby, i stedet for i Region Hovedstaden, hvor det ville være mest naturligt. Region Syddanmark har valgt at underbyde Region Hovedstaden og tage færre penge for behandlingerne, end de egentlig burde. Med andre ord betaler borgerne i Region Syddanmark for, at denne region vil konkurrere med Region Hovedstaden. Det er ganske enkelt ikke hensigtsmæssigt, at regionerne ligger og konkurrerer indbyrdes i et så lille land som Danmark.

Det ville være en stor fordel, hvis det danske sundhedsvæsen blev set som en helhed og styret centralt fra Sundhedsministeriet. Dermed kunne ressourcerne udnyttes væsentlig bedre, end tilfældet er i dag.

I 2009 udgjorde udgifterne til administrativt personale i regionerne omkring 4,5 mia. kr. – 4.500 mio. kr. – ifølge Finansministeriets budgetredegørelse for 2010. Det er nok ikke samtlige 4,5 mia. kr., der kan indhentes i besparelser ved at afskaffe regionerne, men der er ingen tvivl om, at der vil være en betydelig effektiviseringsgevinst. Den kunne vi så få til overfladen, hvis vi i hvert fald støttede det ene af de forslag, der er fremsat i dag.

Den nuværende model er i øvrigt upåagtet, fordi det er vanskeligt at placere et ansvar for problemerne i sundhedsvæsenet. Den i dagbladene beskrevne situation, hvor ældre medborgere indlagt på Hvidovre Hospital ikke har fået et bad i 3 uger eller er blevet bedt om at besøge i deres ble i stedet for at tilkalde personale, er symptomatisk for denne ansvarsforflygtigelse.

Indenrigs- og sundhedsministeren siger, at det ikke er hans bord, og regionerne siger, at de mangler penge, og det på trods af, at regionerne i 2011-2013 får tilført ekstra penge, nærmere bestemt 5 mia. kr. I perioden 2001-2009 har væksten i de samlede sundhedsudgifter været på 31,8 mia. kr. Det er dog en slat.

Vi er af den opfattelse, at to forvaltningsled er nok til at styre et samfund med 5,5 millioner indbyggere. Derfor deltager Dansk Fol-

keparti gerne i arbejdet for at få sat gang i en sådan proces. Det kan faktisk kun gå for langsomt.

Men som sagt, vores kommunalordfører, hr. Hans Kristian Skibby, vil ved den kommende anden behandling redegøre mere i dybden for, hvorfor vi kommer med de fremsatte forslag.

Kl. 11:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Nu har forslagsstilleren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, jo selv på et tidspunkt i forbindelse med det tidligere lovforslag, der blev behandlet, nævnt 1. april, og når jeg ser de to forslag på samme tid – et, hvor man skal nedlægge regionerne, og et andet, hvor man skal beregne, hvad konsekvenserne er – så tænker jeg da også lidt på 1. april, det må jeg indrømme. Men nu har vi så fået en forklaring på, at vi skal gøre det på samme tid, nemlig at forslagsstillerne ikke har kunnet få svar på, hvad konsekvenserne af det her vil være.

Der er ikke nogen tvivl om, at strukturreformen, som den er gennemført her, ikke har været nogen ubetinget succes. Det er klart, at der er nogle fordele og nogle ulemper ved det, og hvis man kigger helt overordnet på det, kan man se, at det jo har vist sig, at det lokale demokrati i hvert fald ikke er blevet styrket af strukturreformen, tværtimod. Det har også vist sig, at nogle af de stordriftsfordele, man har villet have, når det gælder administration og bureaukrati, heller ikke har været høstet, hvorimod det, der handler om saglighed og større faglighed i forbindelse med beslutninger, i det væsentligste er opfyldt. Så man må jo sige, at den strukturreform, som grundlæggende er skyld i, at regionerne findes, både har nogle plusser og nogle minusser, og der er nok en forholdsvis bred enighed om, hvor i hvert fald plusserne ligger henne.

De foregående ordførere har været meget inde på det med, hvad regeringen egentlig har ansvaret for, og det bliver jo nemt en debat, hvor vi i hvert fald ikke får placeret noget som helst ansvar for, hvad det er, der skal ske fremover. Det er klart, at regeringen har et ansvar for de overordnede rammer for regionerne og den overordnede økonomi for regionerne. Det er også klart, at når regeringen har valgt en bestemt form for struktur og økonomi i forbindelse med de opgaver, som bliver lagt ud, så medfører det jo nogle arbejdsvilkår for regionerne, som så kan påvirke den måde, som de løser opgaverne på. Så hvis man ikke er parat til at grave et spadestik dybere, når man diskuterer det her, bliver det en i bedste fald fuldstændig overflødig debat, og i værste fald en debat, som er mere vildledende, end den er vejledende, hvis borgerne skal prøve at følge med i, hvad der er op og ned med hensyn til regionerne og deres arbejdsvilkår.

SF mener, at regionerne skal bevares, at vi skal bevare den deling, vi har nu, med kommune, region og stat som udgangspunkt. Et af de helt afgørende argumenter for os er netop det med demokratiet – den inddragelse af borgerne i udviklingen af det danske velfærdssamfund, den danske stat, som gør, at man skal have de her niveauer.

Jeg er glad for at høre ministeren sige, at det er et holdnings-spørgsmål; at der er en grund til, at man har regionerne og kommunerne, og at det ikke har været økonomiske hensyn, der har gjort, at man har valgt den her struktur. Så langt er vi i hvert fald enige. Så kan vi diskutere, hvad præmisserne skal være, hvor langt demokratiet skal række, og så vil jeg håbe på, at det i hvert fald bliver en mere saglig debat end den, vi får, når vi kun prøver at skyde ansvaret fra os og prøver at latterliggøre hinandens synspunkter om, hvad vi mener om regionerne. Så langt så godt. Så jeg vil gerne kvittere for ministerens klare melding på det punkt i hvert fald.

Det demokratisynspunkt, som er et af dem, der er afgørende for SF, når vi siger, at regionerne skal bevares, er jo, at hvis man har en

folkelig forankring, en folkelig involvering i, hvad der foregår i regionerne via regionsrådene, så får man den indsigt, som gør, at borgere får lyst til at følge med i, hvad der foregår, at borgere får lyst til at deltage i de valg, der er til regionerne og også til kommunerne, og at man dermed får en folkelig forankring i det sundhedsvæsen, vi har. Den folkelige forankring er helt afgørende for, at vi får en udvikling af velfærdssamfundet, en udvikling af hospitalsvæsenet, som når helt ud til den sidste borger, så alle får en mulighed for at få indflydelse på og medansvar for, hvad der sker. Et tab af den borgerindflydelse, et tab af den indsigt, vil vi ikke risikere med hensyn til det, der foregår i regionerne.

Hvis jeg skal beskrive SF's udgave af demokrati, vores ønsker for, hvordan strukturen skal være i Danmark, vil jeg sige det på den måde, at vi mener, at ting skal være så decentrale som muligt. Det er klart, at der er nogle opgaver, der skal løses statsligt, at der er nogle opgaver, som skal løses på det højeste niveau, vi har, og det er lige så klart, at der er nogle, der skal løses så tæt på borgerne, som det overhovedet kan lade sig gøre. Den debat deltager vi altid gerne i. Hvor skal vi lægge niveauet? Hvor skal vi lægge placeringen af opgaver, så det bliver så decentralt som muligt? Det er klart, at vi ikke altid kan blive enige om det, men vi kan da tage debatten, og det er for mig at se at give en mulighed for en mere frugtbar debat i hvert fald.

Når vi kigger på de områder, som har lidt under den strukturreform, vi har, er et af områderne det specialiserede socialområde. Vi har jo oplevet, at kommuner har hjemtaget specialiserede institutioner uden faktisk at kunne magte opgaven, uden at kunne magte opgaven sådan, at alle kommuner så havde adgang til de meget specialiserede tilbud. Vi mener, man skal kigge på opgavefordelingen mellem kommuner og regioner og kigge på, om nogle af de opgaver, der ligger i at have de meget specialiserede institutioner, skal placeres i regionerne, eller om de skal placeres på en anden måde, så vi er sikre på, at der er nogle, der har en initiativpligt til så at sørge for, at de her specialiserede tilbud er der.

Kl. 11:56

I øjeblikket hører vi jo historier om, hvordan man på området for senhjerneskader får nedlagt pladser i stor stil, fordi det ikke er muligt for de enkelte kommuner at løse opgaven, og de kommuner, som har brug for tilbuddet, men som ikke selv kan etablere det, risikerer nu, at der heller ikke er andre kommuner, hvor man kan komme hen til det tilbud. På den måde er vi nødt til at kigge på, hvad den her strukturreform har kostet – og jeg snakker ikke om penge, jeg snakker om tilbud, om tab af muligheder for borgere, som faktisk har et behandlingsbehov, som de nu ikke kan få tilfredsstillet. På den måde skal vi kigge på regioner og kommuner. Så svaret for os er ikke, at vi skal nedlægge regionerne. Svaret for os er at kigge på, hvad regionerne kan og skal, og om de kan og skal det rigtige, og om kommunerne og regionerne har den rigtige arbejdsfordeling.

Den anden del af det er så at kigge på, om vi kan gøre noget på administrations- og bureaukratisiden. Jeg er jo ikke i tvivl om, at det kan man i kommunerne, og jeg er heller ikke i tvivl om, at det kan man i regionerne, men dér, hvor vi virkelig har brug for at kigge på det, er i sammenstødet mellem kommuner og regioner. Det er dér, hvor nogle borgere kommer i klemme på vej fra hospitalsvæsenet til kommunerne eller den anden vej. Og der er for mig at se alle muligheder for at gå ind og kigge på en mere fornuftig opgavefordeling, en mulighed for, at kommuner og regioner i stedet for at kæmpe om at undgå en udgift kan arbejde sammen på en helt anden måde om de grænseflader, der er, og få nogle meget mere ordentlige aftaler ud af det. Der er en stor arbejdsflade, hvor vi kan få bedre samarbejde mellem regioner og kommuner til glæde for borgerne.

Så der er masser at gå i gang med for at gøre det system bedre end det, vi har nu, men det er i hvert fald ikke en løsning at nedlægge regionerne. Så lad os holde fast i den opgavefordeling, vi har,

med de tre forskellige lag, og lad os så prøve, om det ikke skulle kunne lade sig gøre at snakke om det her uden at skælde ud på nogen. Jeg er helt sikker på, at hvis eller når vi får en ny regering, en S-SF-regering, vil vi få en anden holdning til det her; så vil vi få en regering, som er parat til at arbejde konstruktivt med for at få det her til at fungere, i stedet for at det er sådan en piskpolitik, hvor man går ud fra, at man ved at straffe nogen eller ved at give dem tommelskruerne på kan få dem til at fungere bedre. Det kan man ikke. Man kan ikke få nogen til at fungere bedre ved at slå på dem. Man kan få nogle til at fungere bedre, hvis man går ind i en dialog med dem og får et reelt partnerskab om, hvordan det her velfærdssystem fungerer bedst muligt. En ny regering vil være parat til at gøre det, og det vil vi få mere ud af, end vi vil gøre ved at nedlægge regionerne. Håbet kunne jo også være, når emnet kommer op, at den nuværende regering vil være parat til at snakke med os andre om, hvordan vi får det her til at fungere via partnerskab i stedet for via pisk.

Så vi kan ikke støtte forslaget. Vi vil meget gerne støtte og arbejde for, at regionerne får bedre betingelser. Vi vil meget gerne støtte og arbejde for, at kommunerne og regionerne får bedre arbejdsvilkår med en arbejdsfordeling, og det ville der være nogle perspektiver i, som ligger langt ud over det, forslagsstillerne kan forestille sig med det forslag, der ligger her.

Kl. 11:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvad siger hr. Simon Emil Ammitzbøll mon for en kort bemærkning?

Kl. 11:59

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for kommentarerne. Ordføreren endte med at sige, at de ikke kunne støtte forslaget. Og det forslag, der ligger her, og hele talen handlede, så vidt jeg kunne se, også om beslutningsforslag nr. B 66, som jeg sådan set ikke er så overrasket over at SF ikke kan støtte, for man er tilhænger af regionerne, og det er jo fair nok at have det synspunkt.

Derimod er jeg mere interesseret i at høre ordføreren i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 81, som jeg ikke synes det fremgik helt tydeligt om man havde en holdning til; et forslag, som jo bare handler om at se på, hvad de økonomiske konsekvenser af en nedlæggelse af regionerne ville være. Og der kan man jo enten finde støtte til sit synspunkt, hvad enten det er fru Meta Fuglsangs eller mit eget, alt efter hvad resultatet måtte være. For det kunne være, at ens synspunkt blev støttet af, at det var en særlig fordelagtig økonomisk model, eller man kunne finde ud af, at det kostede nogle penge, og så kunne man jo enten – jeg er åben for alt – 1) se på, om man så skulle revidere sine synspunkter, eller 2) erkende, at man synes, at det var prisen værd. Men at have viden er vel godt, så kan SF så ikke i den ånd støtte beslutningsforslag nr. B 81?

Kl. 12:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:00

Meta Fuglsang (SF):

Jamen at have viden er godt. Så langt, så godt. Min viden er, at SF støtter, at regionerne bevares, og det gør vi ud fra nogle grunde, som ikke umiddelbart har noget med økonomi at gøre, men som har noget at gøre med demokrati, som har noget at gøre med nærhed, som har noget at gøre med en forsyningssikkerhed over for borgerne i forbindelse med de ydelser, som regionerne leverer. Så vi har ikke behov for at sidde og regne på, om man kan spare noget eller ikke spare noget på at nedlægge dem. Vi vil gerne bruge kruttet på at fin-

de ud af, hvordan vi gør regionerne bedre og giver et bedre tilbud til borgerne ved at styrke regionerne i stedet for det modsatte.

Vi har ikke noget ønske om at gå ind og regne på de her ting, tværtimod startede jeg min ordførertale med at rose ministeren for, at han siger, at der er en holdningsgrund til, at man vil have regioner og kommuner, at der ligger holdninger til grund for den måde, vi laver strukturen i vores samfund på. Det har jeg sådan set rost ministeren for.

Kl. 12:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, jo, men nu er der jo mange diskussioner om beregningsmetoderne fra forskellige partier, fagforeninger, og hvad ved jeg, og dem kan man jo bruge lang tid på at diskutere.

Det, der ville være det fine med det her, ville være, at man fandt ud af, hvad prisen var. Så kan man jo derudfra argumentere for, at man på den ene side synes, at demokratiske, forsyningsmæssige, lokale og blablabla forhold gør, at man synes, at det er en god idé. Man kan på den anden side sige, at man af hensyn til effektivitet og borgerhensyn, og hvad ved jeg, synes, at det er en dårlig idé. Men det er jo en anden diskussion.

Det, jeg spørger til, er: Er det ikke fair nok, at man spørger, hvad prisen er for det her? Så kan man argumentere og sige, at det er prisen værd, at det faktisk er værd at bruge 400 mio. kr. eller 800 mio. kr., eller hvor meget det nu måtte være, på at ville gøre det, som man nu vil. Jeg er endda så åbensindet, så jeg siger, at det kan være, at det er mig, der kommer til at skulle argumentere for, at det er mit synspunkt, der koster penge. Jeg tror det ikke, men det kan jo være. Lad os derfor sige: Lad os dog finde ud af, hvad tallene er, og så tage en fornuftig diskussion derudfra, ikke ud fra for eller imod, men ud fra, om det er prisen værd.

Kl. 12:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Meta Fuglsang (SF):

Jamen som jeg har sagt tidligere, har jeg ikke noget behov for at sætte en pris på, hvordan det er nu. Hr. Simon Emil Ammitzbøll ved lige så godt som jeg, at hvis man skulle lave en sådan beregning, ville man få et værk på størrelse med de gamle telefonbøger for København med forskellige scenarier for, hvordan man ville kunne gøre det, og hvad det så vil koste, hvis man valgte model 1, 2, 3 og op til, jeg ved ikke, hvor mange man ville kunne vælge mellem.

Så man kan ikke give et entydigt svar på, hvad omkostningerne er ved at nedlægge regionerne. Det, man kan gøre, er, at man kan sætte en ramme for, hvad det er for en offentlig sektor, man vil have, hvor meget man er parat til at betale for sygehusvæsenet, og så indrette det inden for den ramme og med den struktur, man synes er den bedst mulige, så man får mest muligt for pengene.

Det vil jeg gerne være med til at kigge på, men at skabe unødigt uro ved at begynde og sidde og regne på det her gennem flere år, vil jeg simpelt hen ikke være med til.

Kl. 12:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rasmus Jarlov som konservativ ordfører.

Kl. 12:03

Kl. 12:08

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for beslutningsforslaget fra Liberal Alliance. Konservative er imod regionerne, vi betragter dem som et overflødig led, vi mener ikke, at der er behov for så mange administrative og politiske niveauer i Danmark. Og det er vi glade for at der nu også er andre, som er enige med os i.

Dermed tilslutter Liberal Alliance sig også på dette område, ligesom på så mange andre områder, den konservative politik, som i det her tilfælde betød, at vi i 2007 fik nedlagt amterne. Dermed kom vi et stort skridt i den rigtige retning mod en forsimpning af Danmarks styreform. Vi fik fjernet et skatteudskrivende led og lagt flere opgaver over til staten og over til nogle større kommuner. Det var en stor sejr for os Konservative og for Danmark.

Et naturligt næste skridt ville selvfølgelig være helt at få afskaffet det regionale niveau, og det arbejder vi for. Problemerne med regionerne er mange, de er jo bl.a., at vi har en unødvendig administration, vi har unødvendige omkostninger til regionsrådene, hvor der sidder 205 regionspolitikere. Der er få mennesker, der kender dem, valgdeltagelsen er lav, og de er selv utilfredse med deres rolle.

Regionerne har heldigvis ikke og skal heller ikke have meget vide beføjelser. De kan ikke udskrive skat, og det skal de heller ikke kunne. Men når man kobler det sammen med, at borgerne har et meget lille kendskab til regionsrådene, og et flertal af befolkningen efter mit bedste skøn slet ikke ved, at der er noget, der hedder regioner, jamen så får vi et amputeret beslutningsorgan, hvis rolle borgerne ikke forstår. Det fører til frustrationer, det fører til, at regionerne ikke udfylder selv den relativt begrænsede rolle, som de er tiltænkt.

Der er opstået et underligt magtpolitisk tomrum, hvor regionerne føler, at Folketinget blander sig for meget i, hvad de laver, men på den anden side ikke selv tager ansvar for deres ansvarsområde. Folketinget og regeringen ender med ansvaret for regionernes beslutninger og har derfor ikke meget glæde af regionerne.

Det har vi bl.a. set i forbindelse med sygehusplaceringen i Holstebro, hvor et socialdemokratisk domineret regionsråd besluttede, at et sygehus skulle ligge et bestemt sted, men det blev regeringen og især særlig grad vores venner i Venstre, må man vel sige, som endte med at modtage alle klagerne over den her beslutning truffet i regionen.

I forhold til at lave en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser af en nedlæggelse af regionerne vil jeg sige, at det bliver vanskeligt at føre et videnskabeligt bevis for, hvilken organisationsform der er mest effektiv. Sådan er det helt generelt. Når det handler om organisering, er det ikke sådan, at man kan sidde og forske sig frem til, hvad der er mest hensigtsmæssigt. Derfor vil en undersøgelse af konsekvenserne af nedlæggelsen af regionerne nok heller ikke bidrage til ret meget, og man skal være opmærksom på, at det selvfølgelig vil være et ret omfattende arbejde. Jeg er enig med ordføreren før, som sagde, at det nok ville blive et ret tykt værk, hvis man skulle lave det arbejde ordentligt, og derved ville det også blive meget dyrt.

I virkeligheden vil det i sidste ende nok ikke være sådan en undersøgelse, som vil være afgørende for holdningen til en nedlæggelse af regionerne. Men der er meget, der tyder på, at vi vil få en meget mere klar og effektiv styring af Danmark, hvis vi fortsætter ad den vej, som vi gik ned ad, da vi nedlagde amterne. Regionerne bør nedlægges, og det er De Konservatives mål.

Kl. 12:08

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod ... Nej, det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for støtten til det indholdsmæssige. Det var jo det samme, Det Konservative Folkeparti sagde, sidste gang Liberal Alliance fremsatte forslaget her i Folketingssalen. Jeg forstår i virkeligheden også godt, at man ikke stemmer for beslutningsforslag nr. B 81 med de økonomiske konsekvenser. Jeg går ud fra, at hvis Det Konservative Folkeparti ikke havde siddet i regering, havde man selvfølgelig stemt for det, for det vil man egentlig gerne, men det må man ikke for Venstre, og det er fair nok, det er o.k. for os.

Jeg skal sådan set bare høre, om Det Konservative Folkeparti står samlet om at afvise forslaget, eller om der i gruppen er et mindretal for forslaget ligesom ved sidste afstemning.

Kl. 12:09

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Rasmus Jarlov (KF):

Det må man jo se, når vi når til afstemningen. Vi har faktisk endnu ikke besluttet, hvad vi stemmer til de forskellige forslag, fordi vi står i et dilemma, det vil jeg gerne være ærlig omkring.

På den ene side har vi en fuldstændig krystalklar holdning til, at man bør nedlægge regionerne. På den anden side har vi også set, at vores regeringspartner Venstre meget tydeligt har givet udtryk for det modsatte synspunkt. Og der er vi selvfølgelig i et dilemma, for vi er med i en aftale vedrørende strukturreformen, og der er ikke meget rimelighed i, at man det ene øjeblik indgår en aftale og derefter begynder at stemme noget andet nede i Folketingssalen.

Kl. 12:10

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu kan det godt være, at konklusionen så var mere fast end indledningen, for der blev sagt, at Det Konservative Folkeparti endnu ikke har besluttet, hvad man stemmer til det her forslag. Det lyder da alligevel interessant, hvis regeringspartierne har tænkt sig eventuelt at stemme forskelligt i forbindelse med et eller flere af de her forslag. Det tager vi da også imod, hvis det er sådan – det opfatter jeg jo som en form for åbning, men lad os nu se.

Jeg vil bare sige, at jeg er glad for den positive tilgang, der er til forslaget, i hvert fald til det ene. Jeg håber ikke, at vi kommer i den situation, at vi kan stemme det samme til det om beregningerne, for det vil nok betyde, at de røde har vundet valget. Men om ikke andet kan det være, at vi kan presse det igennem, hvis Liberal Alliance får de afgørende mandater for en borgerlig regering efter et valg.

Kl. 12:11

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 12:11

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det er der jo ikke så meget yderligere at sige til. Altså, vi arbejder jo på den måde, at vi arbejder for vores politik. Det betyder også, at man står sammen med nogle partier en gang imellem – noget, som Liberal Alliance måske kunne lære lidt af – det er man nødt til, hvis man skal have gennemført sin politik, og man er også nødt til at stå ved de aftaler, som man har lavet.

Men det, der ligger krystalklart, er, at det er det konservative mål at få nedlagt regionerne. På samme måde som vi var dem, der i lang

tid argumenterede for at få nedlagt amterne og var de eneste, det gik til valg på det, før det skete, så har vi været dem, som i lang tid har talt for en nedlæggelse af regionerne, og som håber på, at vi før eller siden også får gennemført det.

Kl. 12:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:12

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte nogen af de to forslag. Vi er stærke tilhængere af demokrati, og derfor ønsker vi ikke at indskrænke demokratiet ved at fjerne regionsrådene, selv om det i dag desværre er meget begrænset, hvad de har fået lov til at kunne bestemme.

Når vi ikke vil være med til udredning af, hvad det ville have af økonomiske konsekvenser, er det, fordi vi faktisk ønsker demokrati. Vi ville også sige nej til en undersøgelse af, hvad det ville koste at afskaffe kommunalbestyrelserne, eller hvad det ville koste at afskaffe Folketinget, eller hvad det ville koste at afskaffe forældrebestyrelser eller andre af de demokratiske organer, vi har, for vi har slet ikke noget ønske om at indskrænke demokratiet, vi har faktisk et ønske om det stik modsatte, om at udvide demokratiet.

Dertil kommer så, at vi mener, at der er masser af erfaringer for, at det går rigtig, rigtig dårligt, når man lader staten overtage driften. Altså, de få ting, som staten står for driften af i dag, kan vi jo ikke ligefrem sige at den har en god økonomistyring af. Hvad enten vi ser på politiet eller fængselsvæsenet eller forsvaret eller de få andre ting, der er tilbage under staten, er de jo ikke just præget af, at der *ikke* kommer store økonomiske overskridelser. Og Folketingets arbejde er slet ikke tilrettelagt med henblik på at stå for drift på samme måde, som arbejdet er tilrettelagt i et regionsråd eller en kommunalbestyrelse, der arbejder på en fuldstændig anden måde end Folketinget. Så også ud fra et effektivitetssynspunkt mener vi ikke, man skal fjerne regionerne og lade staten overtage.

Vi synes i stedet for, at man skulle se på at udvide demokratiet og gøre regionernes stærkere. Da man gennemførte strukturreformen, kommunalreformen, fra regeringens side, fulgte man jo ikke nogen af de modeller, der blev foreslået af Strukturkommissionen. Man lavede sin egen model med en langt stærkere statsstyring, en langt stærkere centralisering end den, der var lagt op til, og den man havde tidligere. Især gennemførte man en meget stærk markedsstyring, hvor masser af tid skal bruges på udskrive regninger, man gennemførte især et sundhedsvæsen, som blev styret ud fra markedsøkonomiske principper i stedet for ud fra demokratiske beslutninger, hvor borgerne har mulighed for at påvirke, hvad de synes pengene skal bruges på.

Det kan vi se i Danmark, og det kan vi se i masser af andre lande. Når man lader markedsstyring råde på sundhedsområdet, bliver det meget dyrere og meget dårligere – USA er det værste eksempel på det – end når man har en ordentlig demokratisk styring, hvor man faktisk demokratisk diskuterer, hvilke behandlinger man vil bruge penge på. Vil vi bruge penge på at have en ordentlig svangreomsorg og på at sikre, at alle fødende kan regne med at have en jordemoder under fødslen, at alle gravide kan regne med at få fødselsforberedelse, og at alle, når de har født, kan blive på sygehuset, til amningen er i gang, hvis det er det, de ønsker? Det kan man demokratisk diskutere og træffe beslutninger om, hvis man har en demokratisk styring, men ikke, når der er markedsstyring.

Vi kan jo se resultaterne af, at man har markedsstyring. Det betyder, at en lang række patienter har det dårligere i dag. Vi kan se det meget tydeligt på svangreomsorgsområdet, hvor der altså er en lang række steder, hvor man ikke kan regne med at have en jordemoder

under sin fødsel, hvor der er en lang række steder, hvor man ser, at flere og flere af de nyfødte børn bliver genindlagt, fordi man ikke har sikret, at amningen var kommet i gang, før de kom hjem, og fordi der ikke har været en ordentlig fødselsforberedelse, så familien vidste, hvordan de skulle tage sig af det nye barn.

Vi kan også se, at den øgede markedsstyring og privatisering gør, at dem, der har råd, kan få en bedre behandling end dem, der ikke har råd. Jeg har lige snakket med en mor, der har været indlagt med sit lille barn, og hun fik klart at vide, at hvis hun ikke syntes, at det var i orden, at de lå på en stue med en mor og et andet barn, hvor de to børn gensidigt vækkede hinanden hele tiden, fordi de havde ondt og græd, men ønskede at kunne have en stue for sig selv med deres barn, så hun kunne tage sig ordentligt af det, og så barnet kunnet få sovet ind imellem og det andet barn kunne få sovet ind imellem, ja, så måtte hun betale for at komme over på patienthospitalet i stedet. Det er altså den virkelighed, vi har i dag: Hvis du har penge, kan du få en anden behandling og nogle bedre vilkår på sygehusene, end hvis du ikke har.

Det er ikke sådan et samfund, vi ønsker. Vi ønsker et samfund, hvor man demokratisk kan diskutere og beslutte, at man ønsker, at alle skal kunne få den samme og gode behandling i sundhedsvæsenet, uanset hvor mange penge de har. Det er jeg helt med på at Liberal Alliance har en grundlæggende anden holdning til. De mener, at markedsstyring er meget bedre, men vi mener altså, at man skal have demokratisk styring, og vi mener, at man skal have et samfund, hvor det ikke er størrelsen på ens pengepung, der er afgørende for, hvilken sundhedsbehandling man får.

Kl. 12:17

Et andet område, hvor vi kan se de store problemer med den konstruktion, man har lavet med regionerne, er på det specialiserede socialområde. Det specialiserede socialområde er blevet lagt ud til kommunerne, og det giver kæmpeproblemer for nogle af de mennesker, der er allerlæmest udsatte i vores samfund. Der er nogle få institutioner tilbage under regionerne, men de er også baseret på en markedsstyring, hvor kommunerne skal gå ind og vælge det, der er billigst, i stedet for at se på, hvad der er bedst for det enkelte menneske.

Derfor ser vi, at en række institutioner, nogle af de institutioner, der har eksisteret i masser af år, og som har en meget, meget stor specialviden opsamlet gennem mange år, nu risikerer at blive nedlagt, fordi de ikke bliver brugt i tilstrækkelig grad af kommunerne, fordi tingene er markedsstyrede i stedet for at være demokratisk styrede, og i stedet for at være styrede ud fra, at man har nogle mennesker, der er valgt politisk til at styre, og som får en videns fra eksperter, som snakker med forældre og alle de andre, som er involveret på området, og som ud fra det træffer nogle beslutninger.

Derfor ønsker vi at styrke regionerne, vi ønsker at styrke demokratiet, og vi mener faktisk, at man skal lægge flere opgaver ud til regionerne, end man gør i dag, og vi ønsker også, at de skal have skatteudskrivningen tilbage. For når man styrer demokratisk, kan man også have en diskussion med borgerne om, hvor mange penge der skal bruges. Med markedsstyring er der ikke nogen styring af det, der drejer det sig jo om, hvilke firmaer der kan gå ud og tale godt for deres sag i medierne eller andre steder. Derfor ser vi jo, at udgifterne eksploderer. I stedet for bør man demokratisk kunne diskutere sig frem til en ordentlig måde.

Så kan jeg ikke lade være med lige til sidst at slutte af med at sige, at hvis man sådan rent samfundsmæssigt ser på, hvad der fungerer bedst, om det er demokratisk styring eller markedsstyring, har vi både en klimakrise og en økonomisk krise, og det virker ikke ligefrem særlig godt, i forbindelse med at man gerne vil sælge en markedsstyring frem for at have en demokratisk styring.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Indenrigs- og sundhedsministeren konkluderede – eller sagde i hvert fald – at man ikke havde indført regionerne af effektivitetshensyn, og den ærlighed, der ligger i en sådan udtalelse, sætter jeg pris på. I Liberal Alliance mener vi, det er spild af penge, af ressourcer, at have tre administrative lag i et samfund som det danske med kun 5,5 millioner indbyggere. I hundredvis af politikere, 5 x administration i forskellige regioner og folk, der også skal markedsføre disse regioner, lægger alt sammen et ekstra lag på. Det var i virkeligheden ærgerligt, at man i sin tid ikke tog skridtet fuldt ud og nedlagde amterne uden at oprette noget nyt i stedet.

Man kan også se på den folkelige interesse, at den ikke er overvældende. Den mest populære region ved sidste regionsrådsvalg var Region Midtjylland med en stemmeprocent på 67,8. Region Hovedstaden var helt nede på 62,2 pct., og det var den region, der havde det laveste stemmetal. Jeg synes, man kunne lave et interessant eksperiment ved at lade regionsrådsvalgene være forskudt 2 år i forhold til kommunalvalgene for at se, om det ville få regionsrådenes stemmeprocent til at gå op eller ned.

Mit gæt ville være, at den ville gå ned, for de fleste stemmer til regionsrådsvalget, når de nu alligevel er ovre ved kommunalvalget, for der er jo ikke rigtig nogen, der interesserer sig for det; den folkelige forankring er utrolig lav. Man ser det også til regionsrådsvalgene: Det er svært at få medierne til at skrive om, hvad der foregår til de fem regionsrådsvalg, og det er svært at få vælgerne til at interessere sig for, hvad der sker.

Der er jo flere tidligere regionsrådspolitikere i salen – det forklarer måske også synspunkterne – men de og andre vil måske kunne fortælle om de frustrationer, det må give at være medlem af et sådant regionsråd for den manglende folkelige interesse for området. Og når det virkelig bliver vigtigt omkring sundhed, har ministeren på den mest fortrinlige vis argumenteret for, at journalister og borgere jo så alligevel spørger os, der er her, fordi man ikke rigtig regner de der regionsrådspolitikere for noget, man ved ikke rigtig, at de er der. Det er et overflødig lag, og man burde bare fjerne det.

Jeg er meget glad for den tilslutning, vi har fået til det synspunkt, som vedrører B 66, fra Dansk Folkeparti, som vil stemme for, og fra De Konservative, som i hvert fald har givet en holdningsmæssig tilkendegivelse om synspunktet, og vi respekterer også, at De Konservative qua regerings samarbejdet er i en helt særlig situation i forhold til afstemningen. Det giver dog et håb efter et valg – skulle der igen komme en borgerlig regering – at der er tre ud af fire partier, som er imod regionernes eksistens, og får Liberal Alliance de afgørende mandater, vil vi gøre en stor indsats for at få afskaffet regionerne. Det er en del af vores mærkesag om en mere effektiv offentlig sektor.

Jeg forstod så, at de øvrige partier er tilhængere af regionerne – og fred være med det – og at de derfor stemmer imod. Man kan jo altid argumentere frem og tilbage; jeg tror jeg her i eftermiddag hverken overbeviser fru Sophie Løhde, fru Julie Skovsby, fru Meta Fuglsang eller fru Line Barfod om, at vi skal nedlægge regionerne. Så jeg vil bare notere mig synspunktet og sige, at får man en rød regering efter valget, får man regioner, som muligvis kan indkræve skat, og får man en blå regering, er der vel en vis sandsynlighed for, at vi får bugt med dem.

Vi har også fremsat beslutningsforslag nr. B 81 om en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser ved at nedlægge regionerne.

Kl. 12:19 Det er vi blevet skoset for af et par af ordførerne, men det skyldes simpelt hen, at vi gennem Kommunaludvalget, spørgsmål 72, har prøvet at spørge indenrigs- og sundhedsministeren om, lige præcis hvilke fordele der kunne være forbundet med en nedlæggelse af regionerne. Ministeriet og ministeren oplyser, at man ikke råder over de oplysninger, som vil sætte dem i stand til at besvare spørgsmålet, hvorfor man ikke ønsker at besvare spørgsmålet.

Kl. 12:24

Det er vi sådan set lidt ærgerlige over, for jeg synes egentlig, at den arbejdsform, man har her i Folketinget, hvor Folketingets partier kan stille spørgsmål til ministrene og gennem ministrene få svar på ting, som ikke nødvendigvis er en fordel for regeringen at få frem, er meget god, og jeg havde egentlig forventet, at oppositionspartierne havde et ønske om ligesom at lægge et vist pres på regeringen for at fortsætte denne kutyme. Men det har man valgt ikke at gøre, fordi man ikke mener, at det fremmer ens egne formål, og jeg må indrømme, at jeg synes, det er lidt overraskende og lidt sølle, at man sådan har valgt at skjule sig i den her sag.

Sandheden er jo, at det, hvis vi får de økonomiske konsekvenser af at nedlægge regionerne frem, så kan være, at de partier, der mener, det er en fordel med regioner, finder ud af: Ja, det er en god forretning. Jeg tvivler, og jeg har faktisk heller ikke rigtig hørt nogen af partierne sådan argumentere for det heroppe fra Folketingets talerstol i dag. Det kan også være, at det er det modsatte, nemlig at vi, der er imod regionerne, får at vide: Ja, man vil kunne tjene på at nedlægge dem. Det tror jeg er mere sandsynligt, hvilket man jo så også kan høre at både Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance har argumenteret for. Så vi kan sige, at dem, der er imod, tror, at man kan spare penge ved at nedlægge dem, mens dem, der er for, ikke rigtig taler om det.

Selv om det så skulle forholde sig modsat – det kunne jo godt være, at jeg ikke havde ret, at Liberal Alliance ikke havde ret, at De Konservative ikke havde ret, at Dansk Folkeparti ikke havde ret i, at man kan spare penge ved at nedlægge regionerne – så kunne man jo i hvert fald, hvis man fik prisen på det, diskutere, om det er penge værd. Det kan jo godt være, at SF og Enhedslisten mener, det er de penge værd, det vil koste at have regioner – 0,5 mia. kr., 1 mia. kr., eller hvad ved jeg? – at man synes, det er prisen værd, og det er fair nok. Men så kan vi dog diskutere det åbent i den offentlige debat.

Jeg forstår ikke, hvorfor man er så bange for at få fakta på bordet, og at man er så bange for at kunne diskutere på et mere oplyst grundlag. Og jeg forstår ikke, hvordan man som oppositionsparti kan støtte, at regeringen ikke skal svare et parti, der er uden for regeringen, om de økonomiske konsekvenser af et så væsentligt spørgsmål. Jeg håber, det ikke er noget, der sådan skal være præcedens for, men jeg må jo notere mig, at partierne ikke ønsker at støtte åbenheden i det her spørgsmål.

Men jeg vil takke for debatten. Jeg vil sige, at vi vil fortsætte kampen for at få nedlagt regionerne, fordi vi mener, det vil indføre en mere effektiv ledelse af den offentlige sektor, at der er penge at spare, og at det dermed vil være til gavn for den danske befolkning.

Kl. 12:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 12:27

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Hr. Simon Emil Ammitzbøll argumenterer med, at valgdeltagelsen til regionsrådsvalgene er faldende, og det er jo rigtigt nok, det er den jo også til byrådsvalgene, med undtagelse af valget i 2001, hvor der var en relativt høj deltagelse til byrådsvalget, for der stemte man samtidig også til amtsråd og Folketing. Så mit spørgsmål skal være til Liberal Alliance: Ønsker Liberal Alliance også, at det kommunale selvstyre og byrådene bliver nedlagt?

- Kl. 12:27
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 12:28
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Hvis man skal citere sine politiske modstandere, skal man gøre det korrekt, og det er simpelt hen forkert, når fru Julie Skovsby siger, at jeg argumenterer med, at stemmeprocenten til regionerne er faldende. Det nævnte jeg ikke. Jeg nævnte, at den var lav, og at den er lavere end til kommunalbestyrelsesvalgene. Så jeg kan ikke svare på spørgsmålet, eftersom forudsætningen ikke er korrekt.
- Kl. 12:28
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Skovsby.
- Kl. 12:28
Julie Skovsby (S):
Hvis det, at stemmeprocenten er lav, at der er en lav deltagelse i valget, er argumentet for, at man skal nedlægge regionerne og dermed få mindre med demokrati i Danmark, så må det jo være nærliggende at spørge Liberal Alliance om, om man så også ønsker at nedlægge det kommunale selvstyre, når valgdeltagelsen, stemmeprocenten, heller ikke er høj til byrådsvalget. Hvis vi kommer til at stå i den uheldige situation, at Liberal Alliance efter et valg er støtteparti til en regering, som består af Venstre og Konservative, og som Dansk Folkeparti er medlem af, ønsker Liberal Alliance så, at det kommunale selvstyre nedlægges på lige fod med regionerne og det regionale demokrati? Ja eller nej.
- Kl. 12:29
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 12:29
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Jeg synes faktisk ikke, at fru Julie Skovsby er fair over for sig selv, altså, jeg synes simpelt hen, at det spørgsmål er for ringe, forstået på den måde, at alle jo ved, at der ikke er nogen, der foreslår at nedlægge kommunerne. Nu har jeg ikke taget tallene med herop, men et slag på tasken vil være, at stemmeprocenten for kommunalbestyrelserne er 5-10 pct. højere i snit, end den er for regionsrådene. Fru Julie Skovsby kan jo tilslutte sig det forslag, som jeg godt nok sådan lidt påtaget kom med før, og som handler om, at vi kunne lade afstemningerne til regioner og kommunalbestyrelser ske forskudt, med 2 års mellemrum, og så prøve at kigge på, hvordan stemmeudviklingen vil være de to steder.
Mit gæt vil være, at man vil fastholde stemmeprocenten for kommunalbestyrelserne, mens den vil falde for regionerne, og det er regionerne, der bliver trukket op af kommunerne i forhold til valgdeltagelsen. Jeg synes, det er spændende, hvis fru Julie Skovsby har det modsatte synspunkt. Det har jeg ikke set fremført andre steder fra, og det er vel hverken forsknings- eller erfaringsmæssigt baseret.
- Kl. 12:30
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.
- Kl. 12:30
Meta Fuglsang (SF):
Noget af det, jeg nævnte i min ordførertale, var bekymringen for et område som det specialiserede socialområde, som for mig at se lidt er faldet imellem to stole her i forbindelse med strukturreformen. Strukturreformen gjorde jo, at kommunerne kunne hjemtage de institutioner, de ville, fra amterne, og det har man gjort. Det er meget forskelligt i regionerne, hvor meget kommunerne har hjemtaget, så når man kigger hen over hele landet, er det sådan lidt ujævnt, hvordan det er, men der er i hvert fald ikke nogen tvivl om, at en del specialiserede institutioner simpelt hen lukker eller nedlægger pladser, så det er et aktuelt problem på det specialiserede socialområde.
Når forslagsstillerne så her siger, at man skal overføre opgaverne til enten kommune eller stat, hvordan forestiller ordføreren sig så at det specialiserede socialområde skal fordeles? Det må man jo have tænkt over, når man har fremsat det her forslag.
- Kl. 12:31
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 12:31
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Jeg synes, det er en meget relevant diskussion, fru Meta Fuglsang tager op, men nu har vi jo kun fremsat et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, så det er jo ikke nødvendigvis alle detaljer, der er med her. Men det er klart, at vi skal sikre, at der også bliver taget hånd om det specialiserede socialområde, det er der ingen tvivl om.
- Kl. 12:31
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang.
- Kl. 12:31
Meta Fuglsang (SF):
Det er klart, at man ikke kan tage fat om alle detaljer, men vi står i en situation, hvor der i den offentlige debat gennem lang tid og også i forbindelse med behandling af lovforslag om rammeaftaler her i salen – og det ligger ikke så langt tilbage i tiden – har været en helt aktuel debat om, hvad man gør med det specialiserede socialområde. Der er jævnligt historier i avisen om forskellige områder, og i øjeblikket er det området for senhjerneskedede, hvor man har slået alarm, fordi der bliver nedlagt pladser i voldsomt stort omfang.
Det, ordføreren fortæller mig nu, er, at så vigtigt et område som det specialiserede socialområde, hvor der bliver nedlagt pladser for små handicapgrupper, for små sygdomsgrupper, for senhjerneskedede, er et område, man ikke har inddraget i sine overvejelser, når man laver et beslutningsforslag, der vil pålægge regeringen at nedlægge regionerne og fordele opgaverne; det er det, jeg ikke kan forstå at ordføreren står og fortæller. Det synes jeg er en forholdsvis uansvarlig måde at lave beslutningsforslag på, hvis jeg skal være helt ærlig.
- Kl. 12:32
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 12:32
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Nej, det er sådan set ikke det, jeg står og fortæller. Man kan sagtens forestille sig, selv om det sikkert vil vække bekymring hos fru Line Barfod – undskyld, at jeg inddrager en anden ordfører i besvarelsen – at man sørger for at sikre en eller anden form for kontraktbaseret model, hvor man sikrer sig, at man kan lave en form for udbud, der gør, at man kan sørge for, at der er de institutioner, der skal være, og sørge for, at der er sammenhæng mellem den efterspørgsel, der er, og det udbud, der skal være.
- Kl. 12:33
Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:33

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre hr. Simon Emil Ammitzbøll, om Liberal Alliance har gjort sig overvejelser om det specialiserede socialområde, eller om man bare har tænkt, at det er en lille detalje.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll siger nu, at man må klare det med en kontraktmodel baseret på efterspørgsel, men det, som vi lige nu oplever, er jo, at en række institutioner, der har eksisteret i mange, mange år, og som der virkelig er behov for til nogle få grupper med nogle bestemte, meget specialiserede problemer, er i akut fare for at blive lukket, fordi det netop er blevet markedsstyret. Så kan disse grupper ikke længere få den hjælp, de har behov for, men bliver henvist til kommunale eller private institutioner, som måske nok er billigere til at starte med, men som ikke har den specialviden, der skal til.

Er det, Liberal Alliance ønsker, at det skal være efterspørgselsorienteret og ikke, hvordan vi giver den bedste hjælp til de mennesker, der har behov for det?

Kl. 12:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er vi nok principielt uenige om, hvorvidt det efterspørgselsorienterede vil være til gavn for de mennesker, der skal behandles. Det vil jo være vores udgangspunkt, fordi efterspørgsel bl.a. skal handle om, at man lokalt sikrer og sørger for, at de mennesker, der skal have hjælp, får dækket de behov, de har. Vi har ikke noget specielt ønske om, at bestemte institutioner skal bevares. Vi har et ønske om, at borgerne kan få de tilbud, som man stiller til rådighed, og som man ønsker at stille til rådighed lokalt, men i overensstemmelse med den lovgivning, der i øvrigt måtte være.

Kl. 12:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:35

Line Barfod (EL):

Det svarer jo til, at man på sygehusområdet sagde: I stedet for at vi sikrer, at der er et sted, hvor man kan få de mest komplicerede organtransplantationsoperationer eller de mest komplicerede hjerteoperationer – den specialiserede viden skal vi sikre, og den skal vi kun have ganske få steder, måske kun ét sted i Danmark eller ét sted i Norden, men vi skal have den for at kunne behandle de mennesker, der har de problemer – åbner vi for det, hvis der er nogle sygehuse, der kan lave det billigere. Det kan så godt være, det ikke er så specialiseret viden; det bliver måske en ortopædkirurg, man sætter til at lave hjerteoperationer, men det er da billigere. Det er det samme, man går ind og siger her på det specialiserede socialområde: Nogle af de mennesker, der virkelig har behov for den specialviden, må undvære den, fordi der ikke er kommuner nok, der vil betale prisen for, at de kommer derhen, hvor man har specialviden.

Kl. 12:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er vigtigt, når man laver en model baseret på efterspørgsel, at man selvfølgelig sørger for, at der er, kan man sige, de rigtige krav sat op. Man kan så altid diskutere, om man synes der er det godt

nok, og det er vi altid villige til at tage en dialog om. Men jeg tror, det drejer sig om en helt grundlæggende forskel mellem Liberal Alliance og Enhedslisten – og for den sags skyld også SF måske – i synet på hele sundheds- og omsorgssektoren, som handler om, at vi tror, det vil være en fordel at få endnu mere og ikke mindre privat ind på det her område, end der er i dag, hvor jeg går ud fra, at Enhedslisten har det modsatte synspunkt. Det er jo så måske ligefrem en ideologisk betinget forskel i vores synspunkter. Vi synes, man skal tage udgangspunkt i efterspørgslen, i borgeren, og ikke i institutionerne.

Kl. 12:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet – heller ikke ministeren, så vidt jeg forstår – er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 12:37

Meddelelser fra formanden**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. april 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:37).